

د واقعي اسلامي نظام د حاکمیت لپاره د حقيقي انسانیت شتون شرط دی.
(شهید استاد نعمان)

توري لکه ستوري

غوره ويناوې

مؤلف:

محمد ابدی

Ketabton.com

د کتاب ځانگړنې:

د کتاب نوم:

توري لکه ستوري

ليکوال:

محمد ابدالي

تصحيح:

فضل الباري نصرت

کمپوز:

مؤلف

د چاپ شمير:

۱۰۰۰ ټوکه

د چاپ کال:

۱۳۹۸ حمل

خپړندوی:

نصرت کتاب او قرطاسيه پلورنځی

ادرس: نجم الجهاد فاميلي

ټيوب ويل چوک المجاهد مارکيټ

شميره: ۰۷۸۷۱۶۲۶۶۵

چاپ چارې: عنایت خپړندويه ټولنه

اسحاق زی مارکيټ لاندې منزل جلال اباد بنار

۰۷۸۸۷۷۰۷۰۸/۰۷۹۱۹۸۰۸۰۱

بشپړ حقوق له خپړندويه ټولنې سره خوندي دي

ډالۍ

قدرمنو او محترمو والدينو ته او د شهيد استاد

نعمان پاک روح ته!

(ابدالي)

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

بسم الله الرحمن الرحيم

تقریظ

الله تعالی په هره زمانه کې د هر چا څخه د خپل دین کار اخیستی، او د نیکۍ د یوه کار ذریعه یې گرځولې ده. د اسلام مبارک دین ډېرې ځانگې لري، او د انسانانو استعدادونه او وړتیاوې هم سره توپیر لري، یو انسان په یو ځای او بل انسان په بل ځای کې مؤثر واقع کیږي. الله تعالی د دغه مبارک دین د ساتنې ژمنه کړې ده، نو ددغې ژمنې د پوره کولو لپاره یې گڼ شمیر بنده گان په دندو گمارلي دي. زړورو او سرتیرو ځوانانو باندې یې د نظامي جگړې ډگر تود ساتلی. علماء کرام یې د درس او تدریس په گدی کینولي. د چا ژبې یې په دعوت او تبلیغ تاندې گرځولي. چاته یې قلم په لاس کې ورکړی، چې د دین خوږې ملغلرې د کتاب په چوکاټ کې راغونډې کړي. تر څو حاضر او راتلوونکي نسلونه ترې گټه واخلي.

ورور محمد(ابدالي) هم ددغې لارې یو لاروی دی. ده هم قلم راپورته کړی او د رسول الله صلی الله علیه وسلم احادیثو، صحابه کرامو رضی الله عنهم، تابعینو او نورو علماؤو غوره ویناؤو ته یې د کتاب جامه وراغوستې. او د (توري لکه ستوري) نوم یې ورته غوره کړی دی. ما ددې کتاب یو څه برخه ولوستله. نوموړي ورور د دغه کتاب په تالیف کې ډېر زیار ایستلی او دوخت د اړتیا مطابق ویناوې یې راټولې کړي دي. زه د دغه ورور دغه لیکنه اسلامي امت لپاره غوره پانگه گڼم، او مثبتې یې ارزیابي کوم. ځکه دا یو تنکی ځوان دی، او الله تعالی ورته دومره استعداد ورکړی، چې داسې یو نیک کار ته اقدام وکړي. د الله تعالی څخه ورته د لازيات خدمت غوښتنه کوم، الله تعالی دې ورته اجر عظیم ورکړي.

استاد فرید احمد صمدي

د الفلاح پوهنتون د شرعیاتو پوهنځي استاد

بسم الله الرحمن الرحيم

لومړۍ برخه

د مبارکو احاديثو ژباړه

– غوره په تاسوکې هغه څوک دی، چې دهغه اخلاق ښه وي.

(بخاري او مسلم)

– غوره په تاسوکې هغه څوک دی، چې قرانکریم زده کړي اونوروته یې وښايي.

(بخاري او مسلم)

– چغلي کوونکی به جنت ته نه داخلېږي.

(بخاري او مسلم)

– داعمالو دار او مدار په نیت پورې تړلی دی.

(بخاري او مسلم)

– څوک چې په نورو رحم نه کوي، الله تعالی به په هغه رحم ونه کړي.

(بخاري او مسلم)

– درحمت ملایکې نه داخلېږي، هغه کورته چې په هغه کې سپی او یا هم

عکسونه وي.

(بخاري او مسلم)

– کامل مسلمان هغه دی، چې نورمسلمانان یې د ژبې اولاس له ضررڅخه

خوندي وي.

(بخاري او مسلم)

– چاچې دوکه وکړه له مورڅخه نه دی.

(بخاري او مسلم)

– په دنیا کې داسې ژوند تیروه لکه بې وزله اویاهم لاروی.

توري لکه ستوري

(بخاري او مسلم)

– دنيا دمسلمان لپاره زندان، او د کافر لپاره جنت دی.

(بخاري او مسلم)

– غوره په اعمالو کې هغه دی، چې هميشه وي که څه هم لږ وي.

(بخاري او مسلم)

– حياء دايمان يوه څانگه ده.

(بخاري او مسلم)

– څوک چې ديومسلمان عيبونه پټ کړي، الله تعالى به يې په قيامت کې دده

عيبونه پټ کړي.

(بخاري او مسلم)

– مؤمن ديوسوري څخه دوه ځلي نه چيچل کيږي.

(بخاري او مسلم)

– د پرتوگ يا لنگ هغه حصه چې د بننگرو څخه لاندې وي، هغه به په دوزخ کې

وي.

(بخاري او مسلم)

– څوک چې په الله تعالى او داخرت په ورځ ايمان لري، نو د خير خبره دې وکړي

يا دې چپ کيني، او څوک چې په الله تعالى او داخرت په ورځ ايمان لري، نو د

خپل گاونډي عزت دې وکړي، او څوک چې په الله تعالى او داخرت په ورځ ايمان

لري، نو د ميلمه قدر دې وکړي.

(بخاري او مسلم)

– تاسو به د قيامت په ورځ تر ټولو بد کس هغه څوک وويني، چې د خلکو تر

منځ دوه مخي کوي.

(بخاري او مسلم)

– مسلمانان د يوجسد او يو بدن په شان دي.

(بخاري او مسلم)

توري لکه ستوري

– د صلحه رحمی قطع کوونکی به جنت ته داخل نه شي.

(بخاري او مسلم)

– کامل مؤمن نه دی، هغه شوک چې زه ورته دخپل ځان، اولاد او ټولوخلکو نه

ډېر گران نه شم.

(بخاري او مسلم)

– د منافق درې نښې دي: (۱) کله چې خبرې کوي نو دروغ وايي. (۲) کله چې

وعده وکړي وفا پرې نه کوي. (۳) کله چې امانت ورسره کينسودل شي خیانت

پکې کوي.

(بخاري)

– هغه کس به جنت ته داخل نه شي چې، گاونډي يې له شر څخه په امن کې

نه وي.

(مسلم)

– الله تعالی ته خوښ ځایونه مسجدونه دي.

(مسلم)

– هر بدعت گمراهي ده، اوهره گمراهي به په اورکې وي.

(مسلم)

– دين ټول خيرخواهي ده.

(مسلم)

– الله تعالی ته بد يا ناخوښ ځایونه بازارونه دي.

(مسلم)

– يو مسلمان دبل مسلمان ورور دی.

(مسلم)

– چا چې پر ما يو ځل درود ووايه، الله تعالی به پرې لس ځله رحمت نازل کړي.

(مسلم)

– دوه نعمتونه دي چې ډېرو خلکو پکې تاوان ليدلی: صحت او اوزگارتيا.

توري لکه ستوري

(بخاری او ترمذي)

- د قيامت په ورځ به ماته نژدې هغه څوک وي، چې پر ما يې ډېر درود ويلی وي.

(ترمذي)

- کينه نیک اعمال داسې له منځه وړي، لکه اورچې لرگي له منځه وړي.

(ابوداؤد)

- مزدور ته خپله مزدوري ورکړه، مخکې له دې نه چې د هغه خوله وچه شي .

(سنن ابن ماجه)

- غوره ذکر (لااله الاالله) ده، اوغوره دعا (الحمدلله) ده.

(ترمذي)

- چاچې دکوم قوم سره مشابهت وکړ، دا دهماغه قوم څخه دی.

(ابو داؤد)

- دعاء دعبادت مغزدي.

(ترمذي)

- مجلسونه امانت دي.

(ابو داؤد)

- انسان به د قيامت په ورځ دهغه چاسره وي، له چاسره چې يې مينه وي.

(ترمذي)

- غوره په خلکو کې هغه څوک دی، چې نورو ته يې گټه ورسپري.

(مشکوٰة)

- د کفاروسره مخالفت وکړئ، رپرې پرېردئ اوبريتونه کټ (کم) کړئ.

(مشکوٰة)

- که چيرته زماپه امت سختي نه وای، نومابه ورته په هرمانځه کې دمسواک

وهلو امرکړی وای.

(مشکوٰة)

- څوک چې دمشرانوعزت، اوپه کشرانوشفقت نه کوي، له مورڅخه نه دی.

توري لکه ستوري

(مشکوة)

- چاته چې الله تعالى دخياراده وکړي، نوهغه ته په دين کې پوهه ورکوي.

(مشکوة)

- يومسلمان دبل مسلمان لپاره آينه ده.

(مسلم)

- شراب دگناهونو جرړه ده.

(مشکوة)

- صبر د الله تعالى له طرفه دى، اوتيزي دشيطان له طرفه.

(مشکوة)

- خوک چې خاموش کيناست، هغه نجات پيدا کړ.

(مشکوة)

- چاچې بغيرد الله تعالى نه قسم وکړ، نوده شرک وکړ.

(مشکوة)

- کله چې نا اهلو ته کار وسپارل شي، نو د قيامت انتظار کوئ.

(مشکوة)

— الله تعالى ستاسو جسمونواوشکلونوته نه گوري، بلکې ستاسې

زړونواو عملونوته گوري.

(مشکوة)

- خوک چې دالله تعالى خخه خه نه غواړي، نوالله تعالى ورخخه ناراضه کيږي.

(مشکوة)

- د مسلمان داسلام بنياسته والى دادى، چې هغه خه پريږدي کوم چې بې

فايدي وي.

(مشکوة)

- په الله تعالى ايمان راوړل، اوجهاد کول غوره عملونه دي.

(مشکوة)

– لعنت دې وي، په هغه نارينه چې د بنځو سره مشابهت کوي، او په هغه بنځه چې د نارينو سره مشابهت کوي.

(مشکوة)

– په اخره زمانه کې به انسان په گناه فخر او په نيکيو به شرميږي.

(مشکوة)

– د الله تعالی خوشحالي دمور او پلار په خوشحالی کې ده، اودالله تعالی خفگان دمور او پلار په خفگان کې دی.

(رواه البيهقي)

– په سلام کې لومړی کس له تکبر او لويی خالي دی.

(رواه البيهقي)

– مسواک دخولې پاکونکی، اود الله تعالی رضا کوونکی دی.

(رواه البيهقي)

– حلال رزق پيدا کول فرض دي، وروسته د نورو فرضو نه.

(مسند الشهاب القضاعي)

– پنځه مخکې د پنځونه غنيمت وگڼئ: (۱) ځواني مخکې د بوداوالي نه (۲) صحت

مخکې دمريضتيا نه (۳) مالداري مخکې د غريبی نه (۴) وزگارتيا مخکې دمصر و ف

کيدلونه (۵) ژوند مخکې د مرگ نه.

(المستدرک للحاکم)

دويمه برخه

دصحابوؤ(رضی الله عنهم)ويناوي

- خپلې خبرې لنډې وکړې، ځکه چې ډېرې خبرې ستا دخبرو اهميت له منځه وړي.

(ابوبکرصديق رضی الله عنه)

- دهرشي دثواب اندازه شته خو دصبرد ثواب اندازه نشته (بې نډازې اجر دی).

(ابوبکرصديق رضی الله عنه)

- خپله ژبه ډېر وخت انسان ته ستونزې پيښوي.

(ابوبکرصديق رضی الله عنه)

- په هغه ورځ ژړا په کارده چې، ستا په عمرکې حساب شي خونیک عمل په کې نه وي.

(ابوبکرصديق رضی الله عنه)

- هغه قوم بدبخته دی، چې واک یې دښځوسره وي.

(ابوبکرصديق رضی الله عنه)

- دعقلمند شخص يوه نښه کمې خبرې کول دي.

(ابوبکرصديق رضی الله عنه)

- خپل ځان اصلاح کړه چې، خلک درسره ښه وکړي.

(ابوبکر صديق رضی الله عنه)

- لويي په عاجزی کې ده.

(ابوبکرصديق رضی الله عنه)

- په پوهه کې لويه پوهه تقوا ده.

- (ابوبکر صديق رضی الله عنه)
- دمصبیتونو مور دانسان خپلې ناوړه خبرې دي.
(ابوبکر صديق رضی الله عنه)
- غوره جهاد د ظالم پر وړاندې حق ويل دي.
(ابوبکر صديق رضی الله عنه)
- هغه خلک ولې غلامان کوي، چې له موره ازاد پيدا شوي وي؟
(ابوبکر صديق رضی الله عنه)
- له مرگ سره مينه وکړه، چې ژوند دې په نصيب شي.
(ابوبکر صديق رضی الله عنه)
- د ايمان پوره والی په جهاد کې دی.
(ابوبکر صديق رضی الله عنه)
- خلک له حق څخه وپيژني، نه حق له خلکو.
(ابوبکر صديق رضی الله عنه)
- غوره عبادت دمظلوم له آه څخه ځان ساتل دي.
(ابوبکر صديق رضی الله عنه)
- د انسان بهادري داده، چې خپله غوسه مهار کړي.
(ابوبکر صديق رضی الله عنه)
- دوه شيان دي چې د قوم د هلاکت سبب گرځي چې يوله هغه څخه دعالمانو خرابوالی دی.
(ابوبکر صديق رضی الله عنه)
- د اخلاص پرته علم هيڅ گټه نه لري.
(ابوبکر صديق رضی الله عنه)
- اخلاص دپته وايي، چې انسان دخپلواعمالو بدله ونه غواړي.
(ابوبکر صديق رضی الله عنه)
- د مصيبت په وخت کې صبر کول کوم تاوان، او ژړا کومه گټه نه لري.
-

- (ابوبکرصديق رضی الله عنه)
- که څوک زما نصيحت اوري، نو د مرگ څخه دې هېڅ شی خوښ نه گڼي.
(ابوبکرصديق رضی الله عنه)
- کوم قوم چې جهاد پرېږدي، هغه قوم ذليله کيږي.
(ابوبکرصديق رضی الله عنه)
- په تواضع او ځاکساری سره غريبان ښه ښکاري او د اميرانو او غټانو لپاره خو سره زر ده.
(ابوبکرصديق رضی الله عنه)
- د کافرانو او منافقينو خلاف په جهاد کې برخه واخلي.
(ابوبکرصديق رضی الله عنه)
- که غواړې چې هوسايي مويه برخه شي، نوخپله ژبه دگيلو څخه وساتي.
(ابوبکر صديق رضی الله عنه)
- غوره اخلاق دادي، چې دخپلو ښيگڼو بدله ونه غوښتل شي.
(ابوبکرصديق رضی الله عنه)
- اميرکه کبر وکړي بد دی، خو غريب چې کبر وکړي ډېر بد دی.
(ابوبکر صديق رضی الله عنه)
- که ځوان گناه وکړي بده ده، خو که بوډا گناه وکړي ډېره بده ده.
(ابوبکرصديق رضی الله عنه)
- ښه اخلاق دښه مؤمن صفت دی.
(ابوبکرصديق رضی الله عنه)
- په ځان باور دنیکمرغی د تهداب لومړی څښتنه ده.
(عمر فاروق رضی الله عنه)
- بدله نه اخيستل صبردی.
(عمر فاروق رضی الله عنه)
- له خلکو سره کم مخ کيدل گټه ده.
-

توري لکه ستوري

(عمر فاروق رضی الله عنه)

- تردې مخکې چې د قوم مشران شی، پوهه تر لاسه کړی.

(عمر فاروق رضی الله عنه)

- هونبیا رسپی هرڅه ته په کتلوکې عبرت حاصلوي.

(عمر فاروق رضی الله عنه)

- کم خوړل صحت، کم ویل حکمت او کم خوب عبادت دی.

(عمر فاروق رضی الله عنه)

- مه ډیره مینه کوی، اومه ډیره کرکه.

(عمر فاروق رضی الله عنه)

- ډېرخندل دمرگ نه دغفلت نښه ده.

(عمر فاروق رضی الله عنه)

- ادب د بهترینو کمالاتو له جملې څخه دی.

(عمر فاروق رضی الله عنه)

- د خپل دښمن سره هم په خپله وعده وفا وکړی.

(عمر فاروق رضی الله عنه)

- په نړۍ کې اتفاق تر ټولو ځواکمن شی دی.

(عمر فاروق رضی الله عنه)

- څوک چې ډیرې ټوکې کوي، دهغه کس حياء او عزت کميږي.

(عمر فاروق رضی الله عنه)

- د بدۍ په بدل کې نيکي کول غوره احسان دی.

(عمر فاروق رضی الله عنه)

- نېکه ښځه هغه نعمت دی، چې دایمان څخه وروسته دویم ځای لري.

(عمر فاروق رضی الله عنه)

- له هغه خلکوسره مشوره وکړی، چې دالله تعالی څخه ویريږي.

(عمر فاروق رضی الله عنه)

- دالله تعالی دمرستي اوتوفيق څخه پرته هرنيک کار ناممکن دی.
(عمر فاروق رضی الله عنه)
- د انسان ټولې هیلې په دنیا کې هیڅ کله نه پوره کیږي.
(عمر فاروق رضی الله عنه)
- انسان په لمونځ او روژې نه پیژندل کیږي، بلکې په معاملاتو پیژندل کېږي.
(عمر فاروق رضی الله عنه)
- پوهه په عمر پورې اړه نه لري، بلکې دالله تعالی پیرزوینه ده چې چاته یې
خوبه شي ورکوي یې.
(عمر فاروق رضی الله عنه)
- داسې کارونه کوئ، چې خلک مو وویني خجالت نه شی.
(عمر فاروق رضی الله عنه)
- ډېره خندا ژوند لنډوي.
(عمر فاروق رضی الله عنه)
- څوک چې ځان جنتي گڼي هغه دوزخي دی.
(عمر فاروق رضی الله عنه)
- د ظالم بڼیل د مظلومانوسره زیاتی دی.
(عمر فاروق رضی الله عنه)
- څوک چې بد نه پیژني، هغه پکې مبتلا کیږي.
(عمر فاروق رضی الله عنه)
- عدل د مظلوم لپاره جنت او د ظالم لپاره دوزخ دی.
(عمر فاروق رضی الله عنه)
- مرگ یادول غوره نصیحت دی.
(عمر فاروق رضی الله عنه)
- درې شيان د مینې په زیاتولو کې مرسته کوي:
(۱) سلام اچول.

- ۲) په مجلس کې نورو ته ځای پرېښودل.
- ۳) خپل مخاطب په ښه نوم يادول.
- (عمر فاروق رضی الله عنه)
- څوک چې ځان ته عالم وايي، هغه جاهل دی.
- (عمر فاروق رضی الله عنه)
- ډېر پورونه مه اخلی، ترڅومو ژوند ارام تیر شي.
- (عمر فاروق رضی الله عنه)
- د عالم سره یوساعت خبرې د کلونو د مطالعې نه غوره دي.
- (عمر فاروق رضی الله عنه)
- د بد اخلاقه انسان له دوستۍ څخه ځان وساتئ.
- (عمر فاروق رضی الله عنه)
- څوک چې زموږ عیبونه رانبايي، الله تعالی دې پرې رحم وکړي.
- (عمر فاروق رضی الله عنه)
- الله تعالی همیشه حاضر گڼل غوره ایمان دی.
- (عثمان رضی الله عنه)
- په کراره خبرې کول، ښکته کتل اومیانه روي ایماني نښي دي.
- (عثمان رضی الله عنه)
- الله تعالی په هروخت کې حاضر گڼل د ایمان نښه ده.
- (عثمان رضی الله عنه)
- هغه خلک چې د غریب پوښتنه کوي، په جامو کې پيوند لگوي او خپل بوتیان او خپلې په خپله سموي دکبرڅخه خالي دي.
- (عثمان رضی الله عنه)
- کله چې ژبه اصلاح شي، زړه خپله اصلاح کیږي.
- (عثمان رضی الله عنه)
- د نعمت بې ځایه مصرف ناشکري ده.

(عثمان رضی الله عنه)

– ای انسانه! که ته دالله تعالی لویی نه بیانوی نودهغه پیدا کړي نعمتونه مه استعمالوه.

(عثمان رضی الله عنه)

– څوک چې دکال په اوږدوکې تکلیف ونه گوري، نوهغه دی په دې پوه شي چې الله تعالی ترې خفه دی.

(عثمان رضی الله عنه)

– د هغه چاپه حالت افسوس کوم، چې په جنت ایمان لري او بیا هم ځان په دنیا کې آرام محسوسوي.

(عثمان رضی الله عنه)

– که سترگې روښانه کړو، هره ورځ د محشرده.

(عثمان رضی الله عنه)

– غوسه همیشه دناپوهی څخه شروع کیږي او په پنبیمانی پای ته رسیږي.

(عثمان رضی الله عنه)

– چوپتیا دغوسي لپاره غوره درملنه ده.

(عثمان رضی الله عنه)

– په کوم علم چې عمل ونه شي، هغه دوخت مصرفول دي.

(عثمان رضی الله عنه)

– د نیکو اخلاقو ثمره خوشحالي ده.

(عثمان رضی الله عنه)

– د هغې غریبې شکرادا کړه چې عزت پکې محفوظ وي، ترهغه امیری غوره ده کوم کې چې ذلت او رسوائی وي.

(علي رضی الله عنه)

– کله چې تاسې د دنیا دمفلسی څخه تنگ شئ، اود رزق پیدا کولولاره هم نه وي، نوصدقه ورکړئ، اودالله تعالی سره تجارت وکړئ.

توري لکه ستوري

(علي رضی الله عنه)

- د چا چې درسره ريښتيني مينه وي، هغه تا له بيکاره کارونوڅخه ژغوري.

(علي رضی الله عنه)

- د يوچامينه او اخلاص دهغه کس بې عقلي مه گڼه، کنه يوه ورځ به مينه او اخلاص پسې گرځي خلک به تا بې عقل بولي.

(علي رضی الله عنه)

- خوشبخته به داخرت غم خوري، اوبدبخته به ددنیا غم خوري.

(علي رضی الله عنه)

- دغم په وخت کې هيڅ کله هم داسې فکرمه کوه، چې کوم ملگری به مې په کار راځي، بلکې داسې فکرکوه چې کوم ملگری به مې پرېږدي.

(علي رضی الله عنه)

- کله چې عقل پوره شي، نوخبرې کمې شي.

(علي رضی الله عنه)

- د زړه ترټولو لوی مرض حسد دی.

(علي رضی الله عنه)

- د نوروپه حال سوچ کول، دځان لپاره نصيحت دی.

(علي رضی الله عنه)

- که ښه دوست هرڅومره بدشي دوستي مه ورسره پرېږده، ځکه که اوبه هرڅومره چټلې شي، اور پرې مرکېږي.

(علي رضی الله عنه)

- نيکي کوه، نيکي به وويني.

(علي رضی الله عنه)

- د ژوند هره ورځ اخري ورځ وگڼه.

(علي رضی الله عنه)

- زغم زينت، وفا ځوانمردي، او اړيکې ساتل نعمت دی.

توري لکه ستوري

(علي رضی الله عنه)

– زه د مشرانو عزت په دې خاطر کوم چې د هغوی نيکي زما څخه زياته ده، او په کشرانو په دې خاطر شفقت کوم چې د هغوی گناه له ما څخه کمه ده.

(علي رضی الله عنه)

– ما ته په گل اومورکې هيڅ فرق نه ښکاري.

(علي رضی الله عنه)

– په گناه دشرميدلو احساس کول انسان له گناه څخه ساتي، په نيکي غرورکول نيکي له منځه وړي.

(علي رضی الله عنه)

– د سپري وړتيا دهغه دژبې لاندې پټه ده.

(علي رضی الله عنه)

– بهادر انسان هغه دی، چې د گناهونوڅخه پاک وي.

(علي رضی الله عنه)

– په خپله ځوانۍ او قوت ونه غوليرئ، ځکه دا ژر پناه کيدونکي دي.

(علي رضی الله عنه)

– عبادت تر ټولو غوره سرمايه ده.

(علي رضی الله عنه)

– د بيري نتيجه پيښماني ده.

(علي رضی الله عنه)

– د پرخندل دانسان قدر کموي.

(علي رضی الله عنه)

– ښايست دالله تعالی غوره نعمت دی.

(علي رضی الله عنه)

– غريب هغه دی چې دوستان ونه لري.

(علي رضی الله عنه)

- د ناپوه چوپتيا دهغه دعيونو پرده ده.

(علي رضی الله عنه)

- د دوه شيانوپه اخیستلوکې دډېر نرخ پروا مه کوه:

(۱) هغه کتاب چې خوښ دې شي.

(۲) هغه درمل چې تاته گټه رسوي.

(علي رضی الله عنه)

- مخکې له دې چې بوډا شي علم زده کړه.

(علي رضی الله عنه)

- علم يو بې زواله دولت دی.

(علي رضی الله عنه)

- که غلامې عيب نه شي، نوبيا هيڅ شی عيب نه دی.

(علي رضی الله عنه)

- تر ټولوغوره عبادت صدقه ده.

(علي رضی الله عنه)

- د مظلوم دنبيرا څخه ځان وژغوره، ځکه د مظلوم دنبيرا اسمان ته دشغلي په

څير ځي.

(علي رضی الله عنه)

- د علم طلب دنفل لمونځ نه غوره دی.

(علي رضی الله عنه)

- غوره علم هغه دی، چې تاسې اصلاح کړي.

(علي رضی الله عنه)

- د هرچا دايمان معلومات دهغه له وعدو څخه کيږي.

(علي رضی الله عنه)

- مؤمن نرم خويه او د تکبرڅخه خالي وي.

(علي رضی الله عنه)

– مؤمن دخپل عمل په اساس مؤمن وي.

(علي رضی الله عنه)

– په نړۍ کې ترټولو گران کار دځان اصلاح ده او اسان کار بل ته گوته نيول دي.

(علي رضی الله عنه)

– زه تعجب کوم چې په خپل ژوند اختيارنه لرې، خوبيا هم اوږده اميدونه ساتي.

(علي رضی الله عنه)

– خپله ژبه دخپلې مور په وړاندې تيزه مه استعمالوه، ځکه تاته خبرې مور درنښودلي.

(علي رضی الله عنه)

– د خپل توان څخه زيات کارو مه کوه، اودومره هم مه بې همته کيږه چې خپله سستي دې بل چاته احتياج کړي.

(علي رضی الله عنه)

– د کبرجنو خلکو ملاقات ته ورتلل دځان دعزت کمول دي.

(علي رضی الله عنه)

– په کوم ځای کې چې ستا عزت نه کيږي هلته مه ورځه، که څه هم هلته تاته دسروزرو په کاسه کې ډوډۍ درکول کيږي.

(علي رضی الله عنه)

– کله چې وغواړم رب سره مې خبرې وکړم، نولمونځ کوم او کله چې وغواړم الله راسره خبرې وکړي، نو دقران کریم تلاوت کوم.

(علي رضی الله عنه)

– غوره کمال عبادت اوغوره عبادت صدقه ده.

(علي رضی الله عنه)

– د مؤمن لپاره هغه ورځ اختر ده، چې نوموړی پکې دالله تعالی نافرمانی ونه کړي.

توري لکه ستوري

(علي رضی الله عنه)

– ترټولو غوره دينداري ايمان درلودل دي.

(علي رضی الله عنه)

– ترڅو چې ستا په وجود کې د انسانيت شرف موجود وي، بايد دظلم مخنيوی وکړي.

(علي رضی الله عنه)

– بداخلاقي دوحشت او نفرت لامل کړځي، او دا لاعلاجې مرض دی.

(علي رضی الله عنه)

– د وېرې په وخت کې حق خبره کول دريښتيني ايمان نښه ده.

(علي رضی الله عنه)

– د ټولو نه غوره وخت هغه دی، چې په لمانځه کې تير شي.

(علي رضی الله عنه)

– د انسان قابليت دژبې ترشاه وي.

(علي رضی الله عنه)

– درواغجن هيڅکله د لوړې درجې خاوند نه شي کيدای.

(علي رضی الله عنه)

– يوچاته لاره نبودل صدقه ده.

(علي رضی الله عنه)

– ريښيني دوست هغه دی، چې په سخته کې ستا له حال څخه ځان خبرکړي.

(علي رضی الله عنه)

– د دوښمن سره احسان کول لويه نيکي ده.

(علي رضی الله عنه)

– انسان چې په خپله بيدار نه وي، هغه ته پيره دارهڅ گټه نه شي رسولی.

(علي رضی الله عنه)

– تکبر دهغه چا سره ښايي چې مرگ ورته نه راځي.

(علي رضی الله عنه)

- د جهالت درې نښې دي (۱) خپل ځان غوره گڼل (۲) فضول خبرې کول (۳) په خپل نصيحت پخپله عمل نه کول.

(ابودردا رضی الله عنه)

- که چيرې يو کمزوری سړی ستا بې عزتي وکړي، نوبښنه ورته وکړه ځکه بښنه کول د بهادرو خلکو صفت دی.

(سلمان فارسي رضی الله عنه)

- شکر ایستل نیم ایمان دی.

(عبدالله ابن مسعود رضی الله عنه)

- درې شيان دانسان د هلاکت سبب گرځي:

(۱) غرور

(۲) حرص

(۳) کینه

(حسین رضی الله عنه)

- د خپل ځان ستايل د هلاکت لومړی عامل دی.

(حسن رضی الله عنه)

- هغه څوک چې غواړي ستا ملگری شي، نودهغوی ملگری شه.

(حسن رضی الله عنه)

- غوره والی او بزرگی د اسلام څخه پرته په هيڅ شي کې نشته.

(خالد بن ولید رضی الله عنه)

- د انسان تر ټولو لوی دښمن دهغه گناه ده.

(سلمان فارسي رضی الله عنه)

- تر ټولو غوره کار د ژبې ساتل دي.

(عايشه رضی الله عنها)

- ځواني د لیونتوب یوه برخه ده.

(عبدالله ابن مسعودرضی الله عنه)

- په گناه خوښي کول له گناه هم لويه گناه ده.

(ابوذرغفاري رضی الله عنه)

- تر ټولو ښه کس هغه څوک دی، چې انتقام اخيستلی شي مگر ښه کوي.

(حسن رضی الله عنه)

- هرکار په پيل کې ستونزمن وي.

(سلمان فارسي رضی الله عنه)

- عابد هغه څوک دی، چې دالله تعالی په تقسيم خوښ وي.

(حسن رضی الله عنه)

- د ميلمه په وياړ ډير مصرف په اصراف کې نه راځي.

(عايشه رضی الله عنها)

- د شريف انسان ښه داده چې دهغه چا عزت کوي چې ده ته يې هيڅ ډول

گټه نه رسيري.

(عباس رضی الله عنه)

- د جهاد برياليتوب داشخاصوپه ډېرښت کې نه دی، بلکې په اخلاص، صداقت

اولويه حوصله کې دی.

(خالد بن وليد رضی الله عنه)

- حق پلوی به هيڅکله هم ذليله نه شي.

(عايشه رضی الله عنها)

- د ښځو حج دوسلوال جهاد نه غوره دی.

(عايشه رضی الله عنها)

- علم ترټولو لويه خزانه ده.

- حق پلوی انسان به هيڅکله ذليل نه شي، اگر که دوخت ټول خلک دده په

خلاف ولاړ وي.

(عايشه رضی الله عنها)

– د انسان په بدن کې دعزت اوذلت ذمه واره ژبه ده.

(عايشه رضی الله عنها)

– انسان نه په خپله خوښه پيدا کيږي او نه په خپله خوښه مړ کيږي، نوبيا ولې

د پيدا يښت او مرگ ترمنځ ژوند په خپله خوښه تيروي؟

(حسين رضی الله عنه)

دریمه برخه

د امامانو، عالمانو او پوهانو ویناوې

– که عالمان دالله تعالی دوستان نه شي، نو څوک به دالله تعالی دوستان شي؟

(امام ابو حنیفه رحمه الله)

– له خلکو سره داسې کړنه کوه لکه څنگه چې یې له خپل نفس سره کوي.

(امام ابوحنیفه رحمه الله)

– په ټولو نېکیو کې لویه نیکی ایمان دی، او په ټولو گناهونو کې لویه گناه کفر

دی.

(امام ابوحنیفه رحمه الله)

– څوک چې د دنیاوي کټې په خاطر علم زده کوي، علم دهغه په زړه کې ځای

نه نیسي.

(امام ابوحنیفه رحمه الله)

– بې علمه عمل بې ساه جسد دی.

(امام ابوحنیفه رحمه الله)

– له صبر، زغم او حوصلې سره ځان عادت کړئ.

(امام ابوحنیفه رحمه الله)

– چا چې ستا بدي بیانوله، ته یې نیکی بیانوه.

(امام ابوحنیفه رحمه الله)

– د بل چا دحقوقو په پوره کولو کې بیره وکړئ.

(امام ابوحنیفه رحمه الله)

– خپل ځان لپاره د گناهونو انبار او خپلو وارثانو لپاره مال او دولت مه جمع کوه.

(امام ابوحنیفه رحمه الله)

– که غواړئ چې په دین کې پوه لاسته راوړئ، نو د خلکو خبرو ته مه گورئ.

(امام ابوحنیفه رحمه الله)

- هر چا سره په ورين تندي مخ کيږه، او لويي مه کوه.
(امام ابوحنيفه رحمه الله)
- د عالمانو د ټول علم سرمايه دوه شيان دي: د عقيدې سمون او رينبستنی خدمت.
(امام شافعي رحمه الله)
- د ميراني خاوندانو ته نه بنايي چې په دنيا کې ارامه ژوند وکړي.
(امام شافعي رحمه الله)
- ژوند هغه سفر دی، چې شروع يې زانگو او پای يې لحد دی.
(امام شافعي رحمه الله)
- له شرک پرته دهرې گناه د بښني امید شته دی.
(امام شافعي رحمه الله)
- کله چې کارونه ډېر زيات شي، نو لومړی هغه وکړه چې مهم وي.
(امام شافعي رحمه الله)
- بې له ازموينې دچا په دوستۍ باور مه کوئ.
(امام شافعي رحمه الله)
- تواضع او عاجزي په جامو کې نه ده، بلکې عاجزي يوازې په دين کې ده.
(امام مالک رحمه الله)
- خومره چې مال او شتمني لږ وي، حساب يې هم کم وي.
(امام احمد بن حنبل رحمه الله)
- په خپله ځان هونبنيار گڼل ستره ناپوهي ده.
(امام غزالي رحمه الله)
- غوره نيکي د خپلو ملگرو دعزت ساتنه ده.
(حسن بصري رحمه الله)
- د ضرورت پرته له کور څخه مه وځئ.
(امام مالک رحمه الله)
-

- په داسې سيمه کې مه اوسيرئ چې هلته حق نه عملي کيږي.
(امام مالک رحمہ الله)
 - ناپوه چې دچوپتيا په گټه پوه شي، هونبيار بلل کيږي.
(امام مالک رحمہ الله)
 - درواغجن له هرڅه دمخه خپل ځان رسوا کوي.
(امام حسن بصري رحمہ الله)
 - بد اخلاقي د باطني نجاست نښه ده.
(امام غزالي رحمہ الله)
 - خلک هروخت د علم لپاره راځي، خو هيڅکله علم خلکوپسې نه ورځي.
(امام مالک رحمہ الله)
 - غوسه دانسانيت ډيوه مړه کوي.
(امام غزالي رحمہ الله)
 - پتمنو خلکو لپاره بې شرمي له مرگ څخه سخته ده.
(امام حسن بصري رحمہ الله)
 - د ځوانۍ عمر داسې دی، لکه څه شی چې دې په جيب کې وي او درڅخه ورک شي.
(امام احمد بن حنبل رحمہ الله)
 - دانسان تر ټولو لويه فتحه داده، چې په خپله خوله او زړه واک ولري.
(امام غزالي رحمہ الله)
 - هغه څوک احمق دی، چې کله قوم ورپسې روان شي، کبر او لوبيي شروع کړي.
(امام حسن بصري رحمہ الله)
 - هغه دعوت تر ټولو بدتر دی، چې په هغه کې دولت مند خلک راغونښتل کيږي او مسکينان محروم پاتي کيږي.
(امام غزالي رحمہ الله)
 - هغه څوک چې حياء نه لري، ايمان نه لري.
-

توري لکه ستوري

(امام جعفر صادق رحمه الله)

- علم پرته له نادری او لوړې څخه نه ترلاسه کېږي.

(امام مالک رحمه الله)

- په انسان باندې تر ټولو دروند بوج دهغه غوسه ده.

(امام مالک رحمه الله)

- باید شونډې وټپو، مټې راوغاړو او لاس په کار شوو.

(امام غزالي رحمه الله)

- د دنیا مینه د ټولو گناهونو سر دی.

(امام حسن بصري رحمه الله)

- څوک چې د مال او دولت سره مینه کوي، الله تعالی به یې رسوا کړي.

(امام حسن بصري رحمه الله)

- د زړه خوشحالي یواځې په حلال رزق ده.

(امام احمد بن حنبل رحمه الله)

- بې همته انسان ناکام وي، او بې دینه انسان بې حياء وي.

(امام حسين رحمه الله)

- بنایسته اخلاق دادي چې نه کینه وکړي او نه غوسه وکړي.

(امام احمد رحمه الله)

- په چا پسې ملنډې وهل، د دوښمنۍ لامل کېږي.

(امام غزالي رحمه الله)

- تمه ازاد سړی غلام گرځوي.

(امام ترمذی رحمه الله)

- چا چې مشوره پرېښوده هغه تباه شو.

(امام اوزاعي رحمه الله)

- عالم هغه دی چې عمل یې دعلم سره برابر وي.

(امام حسن بصري رحمه الله)

توري لکه ستوري

- زه د ډېر علم پر ځای لږ ادب ته اړتيا لرم.
(عبدالله ابن مبارک رحمه الله)
- داسې خبرې مه کوه چې خلک پرې خندا کوي.
(لقمان حکيم رحمه الله)
- په کوم ځای کې چې خبرې کول سپين زر وي، خاموشي سره زر ده.
(لقمان حکيم رحمه الله)
- دناپوهانو مقابله په خاموشۍ سره کوه.
(لقمان حکيم رحمه الله)
- له بد ذاته خلکو دوقا تمه مه کوه.
(لقمان حکيم رحمه الله)
- د نا اهله اوخود غرضه مشر دگناه سزا ټول قوم ته ورکول کېږي.
(صلاح الدين ايوبي رحمه الله)
- حکمت په لس ډوله دی، نهه ډوله يې په خاموشۍ کې او يو ډول يې په کمو خبرو کې دی.
(لقمان حکيم رحمه الله)
- تاسو د خپل نفس دخواهشاتو په پوره کولو کې لگيا يې او هغه ستاسو په بربادولو کې لگيا دی.
(عبدالقادر جيلاني رحمه الله)
- ستاسو لوی دښمن ستاسو بد ملگری دی.
(عبدالقادر جيلاني رحمه الله)
- د الله تعالی د پيژندلو نه د ځان پيژندل سخت دي.
(عسکري رحمه الله)
- هم د دنيا او هم د آخرت سړی اوسه.
(لقمان حکيم رحمه الله)
- داسې کارونه مه کوی، چې جاهلان ستاسو پر وړاندې گوستاخي وکړي.

توري لکه ستوري

- (لقمان حکيم رحمہ الله)
- د خپلې گټې لپاره خپل عزت له لاسه مه ورکوی.
(لقمان حکيم رحمہ الله)
- ريښتيني مينه ناک انسان مرگ نه لري.
(علامه اقبال رحمہ الله)
- دوست هغه دی، چې ټول عمر درسره وفا وکړي.
(عبدالقادر جيلانی رحمہ الله)
- کله چې قومونه د فکر کولو څخه محروم شي، تباه کيږي.
(علامه اقبال رحمہ الله)
- اسلام يوازینی دين دی چې د ژوند ټولې ښيگڼې په کې نغښتې دي.
(جلال الدين سيوطي رحمہ الله)
- حاسد ته هيڅ وخت راحت نه حاصلېږي.
(احنف بن قيس رحمہ الله)
- کاسب د الله تعالی دوست دی.
(معين الدين رحمہ الله)
- هغه حاکم چې قوم د ځان غلام گڼي، پایله يې هلاکت او تباهي ده.
(طارق بن زياد رحمہ الله)
- له بد اخلاقي څخه دوښمني پيدا کيږي.
(لقمان حکيم رحمہ الله)
- ازادۍ او خپلواکۍ ته څوک په تشو خبرو نه شي رسيدلای.
(سيد جمال الدين افغان)
- په خپل نفس باور دبريا لومړی شرط دی.
(سيد جمال الدين افغان)
- ډېر داسې ورونه شته دي چې، ستا له مور څخه نه دي زېږيدلي.
(لقمان حکيم رحمہ الله)
-

- زموږ دين (اسلام) ټول ادب دی.
(جعفر صادق رحمه الله)
- جهاد ژوند دی، جهاد عزت دی، جهاد رحمت دی او جهاد سرلوږي ده.
(شهيد عبدالله عزام رحمه الله)
- ژوند يو امانت وگڼئ، کيدای شي ډېر ژر درنه واخيستل شي.
(جلال الدين رومي رحمه الله)
- د احساساتي خلکو دوستي او دوښمني دوام نه لري.
(شهيد سيد قطب رحمه الله)
- غلامي دالله تعالی لوی لعنت دی.
(علامه اقبال رحمه الله)
- دمذهبي تعصب له کبله دقومونو تر منځ اتفاق او همدردي له منځه ځي.
(حسن البناء رحمه الله)
- د تخت او تاج نشه دانسان څخه خيرونکی حيوان جوړوي.
(صلاح الدين ايوبي رحمه الله)
- حق اخيستل کيږي، ورکول کيږي نه.
(سيد جمال الدين افغان)
- څوک چې پوه وي، هيڅکله دملگري رازونه نه خپروي.
(قطب الدين رحمه الله)
- علم چې په هره طريقه ممکن وي، ترلاسه يې کړئ.
(علامه اقبال رحمه الله)
- ټول قدرتونه دمطلق قدرت پر وړاندې کمزوري دي.
(شهاب الدين رحمه الله)
- له خولې څخه داسې وينا مه راوباسئ، چې تاسو پرې ملامت شئ.
(سفيان ثوري رحمه الله)
- په توبه کې وروسته والی دنفس دوکه ده.

(جعفرصادق رحمه الله)

- څوک چې په خيټه مور وي په عبادت کې به يې خوند نه وي.

(ابراهيم بن ادهم رحمه الله)

- قناعت يوه داسې خزانه ده، چې پناه نه لري.

(عبدالرحمن بابا رحمه الله)

- څوک چې زيات ويده کيږي، په عمر کې به يې برکت نه وي.

(ابراهيم بن ادهم رحمه الله)

- چا چې دالله تعالی يووالی وپيژانده، هغه هدف ته رسيدلی دی.

(ابوبکر واسطي رحمه الله)

- څوکۍ هيڅ ارزښت نه لري بلکې اهداف مهم دي.

(شهيد معلم اول گل رحمه الله)

- اخلاص هغه دی چې په دنيا او اخرت کې يې هيله ونه شي.

(ابو محمد رحمه الله)

- مور هيڅکله داسې اميد نشو ساتلی، چې شرق يا غرب به داسې لاره برابره

کړي چې د مجاهدينو ارمان ترسره شي.

(خالص بابا رحمه الله)

- د دنيا د ټولو تعذيبونو څخه سخت هغه يې مرگ دی، خو د الله جل جلاله د

ددین د حاکمیت په خاطر خپل ځان قربانول بيا ستر وياړ او سعادت دی، چې

الله تعالی يې په خپلو خاصو بنده گانو لوروي.

(شهيد استاد نعمان رحمه الله)

- که چا درنه پوښتنه وکړه چې ولې خفه يې؟ ريښتيا ورته ووايه: استغفار نه

وايم، او د قران کریم تلاوت مې پرېښی.

(دوکتور اظهار الحق)

- کبرجن لکه مرغه، څومره چې پورته کيږي هومره په نظرونو کې وړوکی

ښکاري.

(دوکتور اظهار الحق)

– که په مسجد کې مو د ماشومانو اوازونه وانه وريدل، نو د راتلوونکي نسل څخه وويريرئ.

(دوکتور اظهار الحق)

– د سپري اخلاق د هغه په غياب کې تر بل هر چا ښه دفاع کوي.

(دوکتور اظهار الحق)

– مونږ بايد له ځان څخه دا درې پوښتنې وکړو: (۱) د څه لپاره پيدا يوو؟ (۲) څه مو کړي؟ (۳) څه بايد وکړو؟

(دوکتور اظهار الحق)

– په دعاء تجربه مه کوي، بلکې دعا داسې وغواړئ، چې په قبليدلو يې ښه باوري يئ.

(دوکتور اظهار الحق)

– د يو چا مجبوريټ او بې وسي بايد د هغه له کمزوي سره تعبير نه شي.

(غلام عمر عبدالله)

– ځينې خبرې او دردونه همداسې په زړه کې پټ ښه وي، بيانول يې نور دردوي.

(غلام عمر عبدالله)

– غربي نړۍ د مسلمانانو دوه شيان نه شي زغملی: (۱) د ځوانانو دينداري (۲) د ښځو عفت او پرده.

(غلام عمر عبدالله)

– د تاريخ په اوږدو کې حاکمانو تل هغه علماء ځورولي، چې دباطل ملاتړ يې نه دی کړی.

(غلام عمر عبدالله)

– اخلاق لکه روزي داسې ويشل شوي، ځينې يې فقيران او ځينې يې مالدارن دي.

(غلام عمر عبدالله)

- که انسان د ژوند پیل او پای هیر نه کړي، په منځنۍ مرحله کې به بې لارې نه شي.

(غلام عمر عبدالله)

- په نړۍ کې هغه خلک ډېر مخاليفين لري، چې د حق خبره کوي يا د حق پلوی وي.

(غلام عمر عبدالله)

- يوازينی څوک چې زه هڅه کوم ترې غوره شم، هغه د پرون (زه) يم.

(سفيان خالد)

- ادب د عطرو په څير دی، که ته يې وکاروې نور خلک هم ترې خوند اخلي.

(سفيان خالد)

- بنکلا هم ډېر شرطونه لري، يو يې موسکا ده.

(سفيان خالد)

- هغه امت به هيڅ کله مات نه شي، دکوم چې مشر او قومندان محمد (ص) وي.

(سفيان خالد)

- په قبرونو غوړ بدلې چوپتيا په دې معنا نه ده، چې ټول جنت ته لار دي.

(سفيان خالد)

- ځيني خلک د ضلالت له وېرې په ضلالت کې ژوند کوي.

(سفيان خالد)

- دادب له مخې هر انسان ته غوړ کيږده، خو د احتياط له مخې يې هر څه مه منه.

(سفيان خالد)

- اسمان او ځمکه دواړه مې خونين دي، ځکه په اسمان کې جنت او په ځمکه کې مې مور ده.

توري لکه ستوري

(سفیان خالد)

– ستا اخلاق ستا ادرس دی.

(سفیان خالد)

– انسان چې غوسه وزغمي، نو هر ډول حالات تر کنټرول لاندې راوستلای شي.

(عبدالمالک روحاني)

– بخښنه، محبت او عبادت باید په پټه سره وشي.

(عبدالمالک روحاني)

– اعتماد د هرې اړیکې تر ټولو مهم شرط دی.

(عبدالمالک روحاني)

– د ځان بدلون زده کړه، کال خو هر کال بدلېږي.

(عبدالمالک روحاني)

– هر انسان باید د خپلې ژبې ساتنه داسې وکړي، لکه څنگه چې د جامو ساتنه کوي.

(عبدالمالک روحاني)

– د وخت په تیریدو د ځینو انسانانو اصلیت څرگندېږي.

(عبدالمالک روحاني)

– انسان کوبښن کوي چې د مرگ څخه ځان خلاص کړي نه د جهنم څخه، حال

دا چې په کوبښن کولو انسان د جهنم څخه خلاصېږي خو نه د مرگ نه.

(الحاج نصرت)

– بعضې خلک ځکه ستړي او پريشانه دي، چې هرڅه له حده زیات او له وخته

مخکې غواړي.

(الحاج نصرت)

– د کورنۍ په شومول د هرې ټولنې مشر د امیل د تار (مزي) حیثیت لري، په

هره اندازه چې تار قوي وي، ټولنه به منظمه وي.

(بشارت)

– د دين اصلي اصول پريښودل ، فرعي او جزوي مسايلو ته مخه کول د امت د اختلاف سبب کيږي.

(بشارت)

– د دوستانو او خپلوانو د زياتيدلو هڅه کوه، مخالفين په خپله کميږي.

(بشارت)

– ريښتنی واقعي دوست هغه دی، چې ستاسو اهميت تر مادياتو غوره وگڼي.

(بشارت)

– ښه دوست پيدا کول ستا قسمت دی، او ساتل يې ستا هنر دی.

(ابو عمرمتين نصرت)

– ريښتيني مينه وينه غواړي.

(ابو عمرمتين نصرت)

– له نورو سره داسې چلند وکړه، چې تمه لرې چې نور يې له تا سره وکړي.

(ابو عمرمتين نصرت)

– مونږ بايد زده کړو چې په خوشحالی کې لامل اوسو نه شريک، او په غم کې

شريک اوسو نه لامل.

(ابو عمرمتين نصرت)

– ناکامي مو په شگو او برياليتوبونه مو د مرمرو په تيږو وليکئ.

(پرمودا باترا)

– ساده خلک ښکلي وي.

(کوکو شانل)

– خاموشي دخبرو اترو حسن دی.

(ابن سينا)

– پرته له باطني ښکلا، ظاهري ښکلا بې ارزښته ده.

(ټاگور)

– برياليتوب له برياليتوب، او ناکامي له ناکامۍ څخه پيدا کيږي.

توري لکه ستوري

(شيو کھرا)

- تر ٽولو لوی بری په ځان تسلط دی.

(افلاطون)

- که یوه ورځ ستا مقام ټیټ شو نو خفه کیږه مه، ځکه لمر هره ورځ په دې نیت

دوبیري، چې سبا به بیا راخیژم.

(افلاطون)

- په کار کې تیروتنه تیروتنه نه ده، بلکې عبرت دی.

(ان ویلسن سکف)

- هیڅکله له خپلې تیروتنې څخه ملاتړ مه کوئ.

(شيو کھرا)

- ښکلا دالله تعالی تحفه ده.

(ارسطو)

- حقيقي ښکلا یوازې په طبیعت کې ده.

(شکسپیر)

- تر ټولو نږدې مرگ او تر ټولو لرې هیله ده.

(سقراط)

- ویره او امید د تل لپاره سره یوځای وي.

(لارو شفوکو)

- هیله دغریبانو ورځیني خواږه دي.

(هرشل)

- له نن پرته هیڅ ارزښت لرونکی شی نه شته.

(گوپته)

- د بدن په غړو کې زیاته نافرمانه ژبه ده.

(فیثاغورث)

- یوه مور له سلو استادانو غوره ده.

توري لکه ستوري

(جورج هربرت)

- د مور استقامت غر، او محبت يې سمندر دی.

(ساخاروف)

- هغوی چې واک په پیسو اخلي، عدالت هم په پیسو خرڅوي.

(ناپیلون)

- له مرگ څخه مه ویرېږئ، ځکه له مرگ څخه یې ویره ترخه ده.

(سقراط)

- افسوس چې ځوان پوهیدلای، او بوډا توانیدلای.

(هنري اشتاین)

- دسر نه تیریدل بریالیتوب ته رسیدل دي.

(ویکتور هوگو)

- څوک چې فکر کم کوي، هغه خبرې هم کمې کوي.

(هربري)

- موسکا لگښت نه لري خو گټه یې زیاته ده.

(ډیل کارنگي)

- طلا په اور، ښځه په طلا او سپرې په ښځه ازمايل کيدای شي.

(سنت پروا)

- ټينگ هوډ په هر څه آن په وخت هم بری مومي.

(شاتوبريان)

- يوازې دگنډلو دستنې په وسيله کولای شي چې کوهی وکنې.

(ناپیلون)

- مجبور يم چې سپورت وکړم، او کنه عقل مې ورستېږي.

(تولستوی)

- که کار کول زیار گالل دي، خو وزگارتيا فساد دی.

(بزر جمهر)

- کار نه کول د ژوند نه کولو سره برابر دي.
(ولتر)
- ډېرې بې گټې خبرې سپرې کمزورۍ ښکاره کوي.
(گوستا ولويون)
- مهمه دا نه ده چې ښکلی شي، ښکلا داده چې مهم شي.
(نلس منډيلا)
- دهغه څه په هکله چې ترې خبر نه يې، هيڅ هم مه وايه.
(سقراط)
- له مرگ څخه لوی رښتيا او له هيلې څخه لوی دروغ نه شته.
(بايدن)
- له شکست او ماتې څخه وېره شکست راولي.
(ناپيلون)
- د نړۍ په دوو قومونو اعتبار مه کوئ، يهود او بني اسرائيل.
(هيټلر)
- د خلکو عيبونو ته پاملرنه زمونږ تر ټولو لوی عيب دی.
(جبران)
- د هيچا زړه مه خفه کوئ، ځکه ته هم زړه لرې.
(تولستوی)
- ميرانه د بشر تر ټولو اوچت صفت دی.
(ډيکنز)
- ناوړه انسان مې کيږي، خو د هغه شر پاتې کيږي.
(شکسپير)
- هر څوک ځواني تيروي خو مهمه داده چې څنکه يې تيروي.
(بتهوون)
- دنيا هميشه د عاقل په مرگ او د جاهل په ژوند اوبښکې تويوي.

(افلاطون)

– لوی کارونه همیشه په لومړي سر کې ناشوني ښکاري.

(کارلایل)

– یو سړی د خپل د یو دروغ د پټولو لپاره شل نور دروغ وايي.

(دواني)

– لیونی که هرڅومره غښتلی وي د شپنۍ وړ نه دی.

(جاتاکاس)

– په یوه خدا انسان ته هره دروازه خلاصیږي.

(فرانکلن بتگر)

– په وعدو باور مه کوئ، ځکه نړۍ ټوله له وعدو ډکه ده.

(پاولو کویلو)

– تجربه د نرم کټ او پستو بالښتونو د پاسه نه ترلاسه کیږي.

(ارپید)

– د غوسې درمل خاموشي ده.

(سقراط)

– هر ښایسته شی ښه نه وي، لکن هر ښه شی حتماً ښایسته وي.

(کندي)

– یوازې ته خپله ښه پوهیږي، چې څه درته غوره دي.

(پایلو کویلو)

– له هغه ناپوه نه تښته چې ځانته پوه وايي.

(سندکا)

– یواځې همدومره پوهیږم چې نه پوهیږم.

(سقراط)

– مړ پوه ژوندی او ناپوه ژوندی مړ دی.

(لادوخر)

توري لکه ستوري

- انسان دکړنو له مخې شميرل کيږي، نه په کلونو.

(اسمايلي)

- راځی چې شتمن ژوند وکړو نه داسې چې شتمن مړه شو.

(واکرجانس)

- لوی برياليتوب د ملگرو تر منځ اعتماد او باور دی.

(والدو امرسون)

- په وړتيا باور لرل نيم برياليتوب دی.

(روسو)

- دکار دگټو څخه يوه داده چې ورځې لنډوې او عمر اوږدوي.

(ديدرو)

- دنورو سعادت غوښتل ستره نيکمرغي ده.

(الثر)

- لوړ همت او ټينگ هوډ ډيرې اوبه کوي.

(ستپلي)

- په انسان زيات مشکلات د هغه د ژبې له امله راځي.

(فيثاغورث)

- خونه پرته له کتابه داسې وي لکه بې روحه جسد.

(سيسرو)

- جامې زړې واغوندي خو کتاب نوی واخلي.

(فليپس)

- هيڅ شی ښکلی کيدای نه شي، چې ريښتيني نه وي.

(جوهن رسکين)

- د ژوند ستر هنر احساس دی.

(لرد ياپرون)

- تر ټولو لويه تيروتنه د تيروتنې څخه ويږه ده.

توري لکه ستوري

(البروت هوپارد)

- د تيروتنې نه جبران کول، خپله تيروتنه ده.

(کنفوسیوس)

- بدبين خلک تل نيوکې کوي.

(شيو کھرا)

- هوښيار خلک په خيال کې نه بلکې په عمل کې ژوند کوي.

(کارلوس کاستاندا)

- پوهه، تجربه او هڅه د برياليتوب مهم عناصر دي.

(هنري لانگ فلو)

- ټينگه اراده د برياليتوب کيلي ده.

(رابرټ سون)

- که غواړې چې هوسا ژوند ولرې، نو لومړی مړ کيدل زده کړه.

(توکارام)

- خطر منوونکی انسان تل لوی کارونه کوي.

(افلاطون)

- خبرې کول اړتيا ده خو چوپتيا يو هنر دی.

(.....)

- دروغ که په طلايي ليک وليکل شي بيا هم دروغ دي.

(.....)

- يا منلې خبره ولره يا منلې زړه.

(.....)

- غوره هغه څوک دی چې ښه کارونه ترسره کړي، گني ښې خبرې خو بد خلک

هم کوي.

(.....)

- د دولت ساتنه به ته کوې، خو علم ستا ساتنه کوي.

(.....)

- د غوره اخلاقو څخه بل لور هيڅ شی نه شته.

(.....)

- د ښو اخلاقو لرونکی انسان د ښه وجدان لرونکی هم دی.

(.....)

- وجدان د انسان په شتوو کې غوره پانگه ده.

(.....)

- اخلاق يو دوکان دی او ژبه يې کولف دی ، کله چې کولف خلاص شي نو درک

يې معلومېږي چې دوکان د سرو دی او که د سکرو.

(.....)

- د مرگ لپار تياری هونښيارتوب دی.

(.....)

- د خپلې روغتيا لپاره ډېرې اوبه څښئ.

(.....)

- په ځان باور په انسان کې قوت پيدا کوي.

(.....)

- غوره ملگری هغه دی، چې په ليدلو يې تاته الله تعالى درياد شي.

(.....)

- په زړونو کې اوسيدل زده کړئ، کورونو کې خو هر څوک اوسېږي.

(.....)

- ادب د سرو او سپينو زرو نه غوره دولت دی.

(.....)

- بريالي خلک مختلف کارونه نه کوي، بلکې کارونه په مختلفه بڼه ترسره کوي.

(.....)

- د نورو په کارونو کې لاسوهنه نه کول نيم ادب دی. (.....)

- زه چې نن دومره ځای ته رسيدلی يم د مور له برکته.
(.....)

- خاموشي هغه دوست دی، چې هيڅ کله دې نه رسوا کوي.
(.....)

- د دين زده کول ستره پانگه ده.
(.....)

- د بدې بنځې او بد گاونډي څخه ځان ساته.
(.....)

- ښه بنځه د ميره تاج دی.
(.....)

- راتلونکی دهغه چا دی چې هيله ولري.
(.....)

- ټول هغه خلک چې له تاسره خاندې، ستا دوستان نه دي.
(.....)

- ښه دوستي هغه ده، چې مينه ورسره ملگرې وي.
(.....)

- باد له خاموشي ډيوې سره کار نه لري.
(.....)

- هغه اونښکې چې مور يې له ناکامۍ وروسته تويوو، دا هغه خولې دي چې مور
د کاميابۍ لپاره نه دي توی کړي.
(.....)

- خلکو نه د دعاء غوښتلو پرځای دا ښه ده چې، داسي څه وکړو چې خلک
خپله راته دعاء وکړي.
(.....)

- د انسان د ژوند اساس مور ده.

(مؤلف)

– ناکامي دبرياليټوب لپاره شرط ده.

(مؤلف)

– موسيقي اور يدل انسان بې حياء کوي.

(مؤلف)

– بې مشورې کار بې مالگې خواړه دي.

(مؤلف)

– بريالي خلک د خلکو په خبرو پسې نه گرځي.

(مؤلف)

– زموږ لپاره دا وياړ هم بس دی، چې دالله تعالی بنده گان يوو.

(مؤلف)

– له جنت څخه هغه څوک نا اميده کيږي، چې د الله تعالی په رحمت باور نه

لري.

(مؤلف)

– ددعاء د نه قبلیدو وروسته مه خفه کيږه، ځکه الله تعالی له تا ډېر ښه

پوهيږي.

(مؤلف)

– شاته کتل او په تيرو پيښماني، فقط وخت ضايع کوي او بس.

(مؤلف)

– مسلمان بايد د گناه په وخت له خپل نوم څخه وشرميږي.

(مؤلف)

– څوک چې ډېرې خبرې کوي، عزت يې کميږي.

(مؤلف)

– مثبت فکر د ژوند د مثبت بدلون سبب کيږي.

(مؤلف)

– عاجزي دانسان ښکلا ده.

(مؤلف)

– له يوه څه سره ډېره مينه انسان له ايمان څخه خلاصوي.

(مؤلف)

– تل دالله تعالى څخه غوښتونکي اوسه.

(مؤلف)

– مور د اولاد په تربيه کې تر هر چا زيات رول لري.

(مؤلف)

– د ژوند هره لحظه تجربه ده.

(مؤلف)

– دبعضي خلکو د څيرو پر ځای، ديوالونو ته کتل ډېر ښه دي.

(مؤلف)

– ژوند د څو دقيقو او دقيقه د څو ثانيو نوم دی، نور اځی چې دغه ثانيې د الله

د رضا کولو لپاره تيرې کړو.

(مؤلف)

توري لکه ستوري

دوه خويونه

دوه خويونه ډېر ناوړه دي:

۱: د الله تعالى سره شريك نيول

۲: مسلمانانو ته زيان رسول

دوه شيان

دوه شيان دالله تعالى غوره نعمتونه دي:

۱: په دنيا کې علم

۲: په اخرت کې بېننه

دوه وختونه

په دوه وختونو کې پريکړه مه کوئ:

۱: د غوسې په وخت کې

۲: د خوشحالی په وخت کې

دوه کسان

ددوه کسانو تل احترام کوئ:

۱: د مور

۲: د خپل استاد

دوه شيان

مسلمان په دوه شيانو پيژندل کېږي:

۱: حياء

۲: غوره اخلاق

درې شيان

درې شيان دوام نه لري:

۱: د ظالم ظلم

۲: د وريخې سيوری ۳: چاپلوسي

توري لکه ستوري

درې شيان

کار انسان له درې بلاگانو څخه ساتي:

۱: بې روزگاري

۲: فسق

۳: اړتيا

درې شيان

د انسان ښکلا په درې شيانو کې ده:

۱: علم

۲: مينه

۳: ازادي

درې شيان

ددرې شيانو سزا انسان ته په دنيا کې ورکول کېږي:

۱: دمور او پلار خفه کول

۲: په خلکو زياتی کول

۳: د نيکی په بدل کې بدې کول

درې شيان

درې شيان نجات ورکوي:

۱: ريښتينولي

۲: ښه خوی

۳: پرهيزگاري

درې شيان

درې شيان هيڅ کله مه کوه:

۱: د کنجوس څخه پور اخیستل

۲: د جاسوس ملگرتيا

۳: د ښځې په خبره باور

توري لکه ستوري

درې شيان

د درې شيانو پايله رسوايي ده:

۱: د رياء

۲: د دوه مخي توب

۳: د ضرورت پرته ډېرې خبرې

درې شيان

درې شيان په ژوند کې يو ځل پيدا کيږي:

۱: ځواني

۲: بنايست

۳: مور او پلار

درې عملونه

په عملونو کې درې عملونه غوره دي:

۱: د شتمنۍ سره عاجزي

۲: د قدرت سره بېبڼه

۳: د يادولو څخه پرته احسان

درې پړاونه

د برياليتوب درې پړاونه دي:

۱: علم

۲: فکر

۳: عمل

درې شيان

درې شيان تل پاک ساته:

۱: بدن

۲: لباس

۳: خيالات

توري لکه ستوري

درې کسان

د درې کسانو غيبت روا دی:

۱: لالچي

۲: فاسق

۳: ظالم پاچا

درې شيان

د درې شيانو غوښتنه کوه:

۱: ښه ښځه

۲: تندرستي

۳: نیک اولاد

درې کسان

د درې کسانو څخه ځان ساته:

۱: د غافله عالم څخه

۲: له کبرجن فقير څخه

۳: د جاهل صوفي څخه

درې شيان

درې شيان خوښوی:

۱: وړو کسانو ته ډوډۍ ورکول

۲: برېښو ته جامې ورکول

۳: د قران کریم تلاوت

درې بنسټونه

په نړۍ کې د شر درې بنسټونه دي:

۱: ابليس

۲: ښځه

۳: شتمني

توري لکه ستوري

درې شيان

درې شيان بيرته نه راگرځي:

۱: روح

۲: ساه

۳: الفاظ

درې شيان

د درې شيانو دوستي له زيان څخه خالي نه وي:

۱: ژوند

۲: نفس

درې کارونه

په درې کارونو خوله وړانږي:

۱: په سوال کولو

۲: په پيښو کولو

۳: په مړ کيدلو

درې کارونه

په درې کارونو انسان سپکيري:

۱: په درواغو ويلو

۲: په کنځلو کولو

۳: دځان په ستايلو

درې کسان

د درې کسانو په خبرو باور مه کوي:

۱: درواغجن

۲: دوينمن

۳: احمق

توري لکه ستوري

دري کسان

دري کسان په درې ځايونو کې معلوميري:

- ۱: بهادر د جنگ په ډگر
- ۲: ملگری د سختی په وخت کې
- ۳: هونبیار د غوسې په وخت کې

څلور شيان

هيڅکله دغه څلور شيان بې باکه مه گڼه:

- ۱: قرض
- ۲: رنځ
- ۳: دونهمني
- ۴: اور

څلور علامې

ايمان څلور علامې لري:

- ۱: تقوا
- ۲: حياء
- ۳: شکر
- ۴: صبر

څلور نښې

د غوره ژوند څلور نښې دي:

- ۱: ښه وينا
- ۲: ښه کار
- ۳: ښه نيت
- ۴: ښه مجلس

توري لکه ستوري

څلور شيان

څلور شيان څلور نور له منځه وړي:

۱: غوسه - عقل

۲: حسد - دين

۳: تمه - حياء

۴: غيبت - نيك اعمال

څلور شيان

څلور شيان بدن له منځه وړي:

۱: نيستي

۲: د خپلوانو بيلتون

۳: هميشه غوسه

۴: نصيحت ته غور نه كيښودل

څلور شيان

څلور شيان بدن ناروغه کوي:

۱: غم

۲: انديښنه

۳: لوړه

۴: بي خوبي

څلور شيان

څلور شيان بدن ته خونښي وربښي:

۱: روانې اوبه

۲: محبوب

۳: شنه منظره

۴: ميوه

توري لکه ستوري

څلور شيان

څلور شيان بدن ته قوت وربښي:

۱: پستي جامې اغوستل

۲: خواړه خوړل

۳: خوشبويي بوي کول

۴: معتدل حمام ته دننه کيدل

څلور شيان

څلور شيان رزق کموي:

۱: د لمر ختو په وخت کې خوب کول

۲: په لمانځه کې سستي کول

۳: خيانت کول

۴: ټگي

څلور شيان

څلور شيان ذهن کمزوری کوي:

۱: ترشه خواړه خوړل

۲: په خټ خوب کول

۳: غم

۴: انديښنه کول

څلور شيان

څلور شيان بدن ناروغه کوي:

۱: ډېرې خبرې کول

۲: ډېر خوب کول

۳: ډېر خوراک کول

۴: ډېره جماع يا کوروالی کول

توري لکه ستوري

څلور کسان

څلور کسان د څلورو شيانو قدر پيژني:

۱: بوډا د ځوانۍ قدر

۲: ناروغ د روغتيا قدر

۳: مړی د ژوند قدر

۴: مصروف د اوزگار تيا قدر

څلور ستنې

د ايمان څلور ستنې دي:

۱: صبر

۲: يقين

۳: عدل

۴: جهاد

څلور شيان

څلور شيان دکاميابۍ لپاره ضروري دي:

۱: ښه صحت

۲: د اړتيا نشتوالی

۳: ټينگ عزم

۴: دالله تعالی توفيق

څلور شيان

څلور شيان د څلورو دښمنان دي:

۱: د علم دښمن تکبر دی.

۲: د عقل دښمن غوسه ده.

۳: د صبر دښمن حرص دی.

۴: د ريښتيا دښمن درواغ دي.

توري لکه ستوري

پنځه ډوله

د پنځه ډوله کسانو د دوستۍ څخه ځان لرې ساته:

۱: بې عقله

۲: درواغجن

۳: بخیل

۴: فاسق

۵: ډارن

پنځه زړونه

زړونه په پنځه ډوله دي:

۱: مړ زړه، دکافر زړه وي.

۲: ناروغه زړه، دا د گناهگار زړه وي.

۳: غافل زړه، دا د ډېر خوراک کوونکي زړه وي.

۴: مستور زړه، دا د يهودانو زړه وي.

۵: هونبیار زړه، دا زړه د تقوا دار زړه وي.

پنځه کسان

پنځه کسان جنتیان دي:

۱: هغه د ډېر اولاد خاوند چې صابر هم وي.

۲: هغه میرمن چې خپل خاوند ترې راضي وي.

۳: هغه میرمن چې خپل مهر خپل خاوند ته وېښي.

۴: هغه انسان چې مور او پلار ترې راضي وي.

۵: هغه ځوان چې د کناهونو څخه توبه وباسي.

توري لکه ستوري

شپر ټکي

جنگ کې دا شپر ټکي مهم دي:

۱: وسله

۲: غله او وسيله

۳: سلسله

۴: فيصله

۵: مرحله

۶: قافله

شپر شيان

د پوځ لپاره دا شپر شيان مهم دي:

۱: اطاعت

۲: عبادت

۳: چمتووالی او اعداد

۴: برید او تعرض

۵: قوي استخبارات

۶: وسلې او وسيلې

شپر نښې

د ناپوه شپر نښې دي:

۱: بې ځايه غوسه

۲: بې ځايه خبرې

۳: بې ځايه ورکړه

۴: د راز ښکاره کول

۵: په هرچا باور

۶: دوست له دښمنه پیژندل

توري لکه ستوري

شپر شيان

په جنت کې شپر شيان نه وي:

- ١: مرگ به نه وي.
- ٢: خوب به نه وي.
- ٣: حسد به نه وي.
- ٤: نجاست به نه وي.
- ٥: بوډاوالی به نه وي.
- ٦: ريره به نه وي.

شپر صفتونه

چا کې چې دا شپر صفتونه پيدا شي، جنت ته به داخل شي:

- ١: الله تعالی پيژندل او دهغه عبادت کول.
- ٢: شيطان پيژندل او دهغه مخالفت کول.
- ٣: باطل پيژندل او دهغه څخه ځان ساتل.
- ٤: اخرت پيژندل او هغه ته تياری کول.
- ٥: دنيا پيژندل او هغې ترک کول. ٦: اصل دين پيژندل او په هغه منگولې لگول.

شپر شيان

رسول الله صلی الله عليه وسلم فرمايي: چا چې ماته د شپرو شيانو ضمانت

راکړ، زه يې د جنت ضمانت کوم:

- ١: په خبرو کې رينبتيا ويل.
 - ٢: د وعدي پوره کول.
 - ٣: د امانت سمه ساتنه کول.
 - ٤: د عورت ساتنه کول.
 - ٥: د سترگو سالمه ساتنه کول.
 - ٦: لاسونه د زيان رسولو څخه ساتل.
-

توري لکه ستوري

اووه خويونه

د ماشومانو دغه اووه خويونه په ځان کې راولی:

- ١: ماشومان د رزق غم نه کوي.
- ٢: ماشومان يوځای ډوډۍ خوري.
- ٣: چې جنگ وکړي، کينه نه ساتي.
- ٤: له خپلو مشرانو څخه ويرېږي..
- ٥: د دښمنۍ جامې تر اخره پورې نه اغوندي.
- ٦: په وړوکي گواښ سره ژاړي.
- ٧: له جنگ وروسته سمدستي روغه کوي.

اووه شيان

اووه هلاکوونکي شيان:

- ١: د الله تعالی سره شريک نيول.
- ٢: جادو کول.
- ٣: په ناحقه سره څوک وژل.
- ٤: د سود مال خوړل.
- ٥: په ناحقه د يتيم مال خوړل.
- ٦: په جهادکې د جنگ له ډگر څخه تښتيدل.
- ٧: په پاک لمنو بنځو تور لگول.

اته شيان

اته شيان نه مېرېږي:

- ١: سترگې په کتلو
- ٢: ځمکه په باران
- ٣: بنځه په خاوند
- ٤: عالم په علم
- ٥: سوالگر په سوال

توري لکه ستوري

۶: حرص کوونکی د مال په جمع کولو

۷: سمندر په اوبو

۸: اور په لرگیو

اته شیان

اته شیان ضرور وگڼه:

۱: په هر حال کې تبلیغ

۲: په ځوانۍ کې ډېر عبادت

۳: د مور او پلار خدمت

۴: د دسترخوان پراخول

۵: صدقه او خیرات

۶: د ریښتیني دوست لټون

۷: د مشرانو احترام

۸: د آخرت لپاره کوښښ

نهه نصیحتونه

نهه نصیحتونه مهم دي:

۱: ولوله، په انتخاب سره

۲: غور وکړه، په ژورتیا سره

۳: خدمت وکړه، د زړه په اخلاص سره

۴: بحث وکړه، په دلیل سره

۵: ویل وکړه، په اختصار سره

۶: مقابله وکړه، په جرأت سره

۷: عبادت کوه، په محبت سره

۸: خبره اوره، په توجه سره

۹: ژوند تیروه، په اعتدال سره

نهه ميني

دوه ميني په يووخت کې نه جمع کيږي:

١: د الله تعالی مینه او د گناونو مینه

٢: د جهاد مینه او د ژوند مینه

٣: د فداکاری مینه او د مال مینه

٤: د سولې مینه او دانتقام مینه

٥: د اصلاح مینه او دسلامتيا مینه

٦: د مبارزې مینه او د سوکالی مینه

٧: د عدل مینه او دظلم مینه

٨: د وطن مینه او دسرغړونې مینه

٩: د نيکۍ مینه او د دوکې مینه

لس شيان

لس شيان يو تر بل قوي دي:

١: تر ټولو سخت شی تيره ده.

٢: د تيرې څخه سخت شی اوسپنه ده چې تيره ماتوي.

٣: د اوسپنې څخه سخت شی اور دی، چې اوسپنه ويلي کوي.

٤: د اور څخه سخت شی اوبه دي، چې اور مړ کوي.

٥: د اوبو څخه سخت شی باد دی، چې اوبه وچوي.

٦: د باد څخه سخت شی توپان دی، چې باد له منځه وړي.

٧: له توپان څخه سخت شی ملايکې دي.

٨: د ملايکو څخه سخت عزرايل عليه السلام دی چې د هغوی روحونه به اخلي.

٩: له عزراءيل عليه السلام څخه سخت مرگ دی، چې د عزراءيل عليه السلام

څخه به ژوند اخلي.

١٠: له مرگ او ټولو شيانو سخت او قوي الله تعالی دی.

توري لکه ستوري

لس شرطونه

- ١: بايد مسلمان وي.
- ٢: بايد نارينه وي.
- ٣: بايد د دين عالم وي.
- ٤: عادل او صالح به وي.
- ٥: بايد ازاد وي.
- ٦: بايد عاقل وي.
- ٧: بايد بالغ وي.
- ٨: د بدن غړي يې روغ وي.
- ٩: بايد زړور وي.
- ١٠: بايد په معامله کې پوه او د رايې خاوند وي.

لس شيان

لس شيان لس نور له منځه وړي:

- ١: غم — عمر
 - ٢: صدقه — بلا
 - ٣: غوسه — عقل
 - ٤: تکبر — علم
 - ٥: پښيماني — سخاوت
 - ٦: نيکي — بدي
 - ٧: عدل — ظلم
 - ٨: توبه — گناه
 - ٩: درواغ — رزق
 - ١٠: غيبت — نيک اعمال
-

لس شيان

لس شيان الله تعالى نه خوښوي:

١: د مالدارانو کنجوسي

٢: د غريبانو غرور

٣: د عالمانو تمه

٤: د ښځو بې حياتوب

٥: د بوډا د دنيا مينه

٦: د ځوان سستي

٧: د پاچا ظلم

٨: د غازي ډاريدل

٩: د تقوادر ځان غوښتنه

١٠: د عابد ځان ښودنه

لس شيان

لس شيان له لسو شيانو پرته نه جوړيږي:

١: عقل بې له پرهيزگاري څخه

٢: فضيلت بې له علم څخه

٣: شرافت بې له ادب څخه

٤: مالداري بې له سخاوت څخه

٥: خوشحالي بې له امن څخه

٦: بادشاهي بې له عدل څخه

٧: کاميابي د الله تعالى له ويرې څخه

٨: جهاد بې له توفيق څخه

٩: لوړوالي بې له عاجزي څخه

١٠: فقر بې له قناعت څخه

څلورمه برخه

د پښتو ژبې متلونه

- آينه د چا عيب نه پټوي.
 - آخر عمر د خواری وي.
 - آدب په دښ زده کيږي.
 - آس ته چې خدای په قهر شي گاډۍ ته ولوېږي.
 - آس خپل سپور ډېر ښه پيژني.
 - آس مې درکړ، خو پرې سپرېږي به نه.
 - آس چې له خرو سره وتړې، د خرو خوی زده کوي.
 - آسمان چې څومره غورېږي، هومره نه وريږي.
 - آلو په شفتالو نه پيوندېږي.
 - آسمان په ډبرو مه وله، خپل سر به مات کړي.
 - آسمان په ستورو ښه ښکارېږي.
 - اباسين چې په کاسو شي هم وچيږي.
 - ابی زړه شوه خو مړه نه شوه.
 - ابی زړه شوه خو له شوقه ونه لويده.
 - اتفاق ته غرونه څه دي.
 - اجل نه رديږي.
 - اجل په به نيټه دی.
 - اجل په ډولو نه راځي.
 - اجل چې راشي، زوراو ځوان نه گوري.
 - اختر تيرشو خو مټايي يې هير نه شو.
 - اختر د يو سړي نه دی.
-

- اختر چې تېرشي، نکرېزي په ديوال وټپه.
- اخره زمانه شوه، د چرگانو يارانہ شوه.
- اخور يې جوړ کړ، ويل يې آس به خدای راکړي.
- ارزان بې علتته نه وي او گران بې حکمتته نه وي.
- ارمان به وکړې، وخت به تير وي.
- ارمان چې ما ويلی او تا منلی.
- اسانه کلمه په هندو گرانہ.
- اسلام تر توري لاندي وي.
- اصراف کې خير نشته.
- اصل اصل وي او کم اصل کم اصل وي.
- اصل به جفا ونه کړي او کم اصل به وفا.
- اصیل ته اشارت، کمعقل ته کوتک.
- اغزی د اولې ورځې نه تيره وي.
- اغزی چې وړوکی وي تيره وي، چې لوی شي پخپري.
- (الف) که څه نه لري، د (ب) دې څه لښکري وليدي.
- الله تعالی فرمايي: ته حرکت وکړه، زه به برکت درکړم.
- الم ترکیف دهرچا زده دی، خو خوله دملاعثمان غواړي.
- الوتی مرغه په لاس نه راځي.
- امانت ځمکه نه خيانتوي.
- املوکو تول کې لاړو.
- اميد ساتل د الله تعالی څخه ښه دي، نه د بنده څخه.
- انا مړه شوه، تبه يې پرې شوه.
- انتظار تريخ دی.
- انتقاد اسانه، ابتکار سخت دی.
- انسان بې وزره مرغه دی.

- انسان تابع د احسان دی.
 - انسان ترکانې کلک ، تر گل نازک.
 - انسان ته خبره، خره ته کوټک.
 - انسان زړېږي، حرص يې ځوانیږي.
 - انسان له خطا سره ملگری دی.
 - انسان له سهوې خالي نه دی.
 - انسان په يوه ورځ پيدا، په يوه ورځ به مري.
 - انسان کله درياب، کله کرياب کوي.
 - انسانیت په بيه نه اخیستل کیږي.
 - انگورو ته يې لاس نه رسیده، ویل يې ترشه دي.
 - اوبه او اور نه یوځای کیږي.
 - اوبه هر وخت ښکته روانې وي.
 - اوبه خو هر څوک ښکته وړي، زموږ انا سرزورې ده پورته پکې نه وي تللې؟
 - اوبه د شگو په بند نه بندیږي.
 - اوبه د پاسه خړې دي.
 - اوبه په ډانگ نه بیلیري.
 - اوبه چې ډنډ شي، گنده کیږي.
 - اوبه که هر څومره بندی کړې، خپله لاره پیدا کوي.
 - اوبه له ورخه تیري دي.
 - اوبو په غاړه اوبه غواړه.
 - اور ته خپل او پردی یو دی.
 - اور ته وچ او لنده یو دي.
 - اور د خپلې لمنې بلیږي.
 - اور هغه ځای سوزوي، چې اور پرې بلیږي.
 - اور په اور نه مړ کیږي.
-

توري لکه ستوري

- اور په لمن کې نه وړل کېږي.
- اور بشپې که د روپۍ سل منه شي، دخره پکې يوه لپه ده.
- اوسپنه په اوسپنه ټکول کېږي.
- اول يې وايه ، بيا يې امضاء کړه.
- اول يې پر کړه، بيا يې مړ کړه.
- اول سلام پسې کلام.
- اول خوند دی، بيا شخوند.
- اول دخداى حق، بيا دهمساپه حق.
- اول زده کړه، بيا کوژده کړه.
- اول سوچ کړه، بيا خبره کړه.
- اول ځان پسې جهان.
- اول کوه احتياط، وروسته مه کوه فرياد.
- اولاد هم غم، نه اولاد هم غم.
- اوږه يې يو موټى نشته ، شل يې تنورونه دي.
- اوږه چې ونه خوري، له خولې دې بوي نه ځي.
- اوښ ته رباب مه وهه.
- اوښ په بډه نه وهل کېږي.
- اوښ په غلبيل نه درنېږي.
- بابا به ويل ادې به منل.
- باز خانه بې بازه نه وي.
- باز چې هر څومره خوار شي، چونگېنې نه خوري.
- بد بوټى بلا نه وهي.
- بد زوى، نه زوى.
- بد مه کوه، بد به نه وينې.
- برج دې تر اسمانه رسي ، سپي دې له لوړې مري.

توري لکه ستوري

- بل مه وهه په نوک، تا به ووهي په سوک.
 - بلا وه، برکت يې نه ؤ.
 - بې ډوله مه گډپیره.
 - بیره دشيطان کار دی.
 - بې زحمته راحت نه شته.
 - بې عقل جمال خوښوي، عاقل کمال.
 - بې ميوې ونه خوک په تپرو نه ولي.
 - بې کسه بدي نه شي پاللی.
 - تاج په هرسر برابر دی خو هر سر د تاج لایق نه دی.
 - تهډاب چې له بیخه کوږ شي، نو تر سره کوږ وي.
 - تجارت په دماغو شي، نه په پیسو.
 - تجربه بهترین معلم دی.
 - تر بوسو لاندي اوبه تیروي.
 - تر بې غیرته نر، غیرتي ښځه ښه ده.
 - تر بې عقله دوست، هوښیار دوښمن ښه دی.
 - تر تېر يې لاستی دروند دی.
 - تر خوړلو يې امید ښه دی.
 - تر دیگ خمځی گرمه ده.
 - تر رنگ يې خوند ښه دی.
 - تر سپرې گټې تود تاوان ښه دی.
 - تر مړ زمري ژوندی گیدره ښه ده.
 - تر وهلو يې په غُلولو سترې که.
 - تر پردي زوی خپله لور ښه ده.
 - ترخه خوره، خو ترخه مه وایه.
 - تشه لاسه ته مې دوښمن يې.
-

- تصميم د بري لومړی شرط دی.
 - تللی وخت په لاس نه راځي.
 - تمه چې پیدا شي، مينه ورکيري.
 - ته خو زما په اخور لوی شوی يې.
 - تيره چې له ځايه و خوځيري، سپکه شي.
 - تيره په خپل ځای درنه وي.
 - تيره چاره، نه مخ گوري نه خټ.
 - تير به شي، هير به نه شي.
 - تياره د شمعي لاندې وي.
 - تری اوبه په خوب وينې.
 - تير په تير، هير په هير.
 - توپک دوست او دونممن نه پيژني.
 - توري چرگې سپينې هگی اچوي.
 - توره که تيره وي، په گوزار به څرگنده شي.
 - جار تر هغه زويه، چې تر هر چا وي نیک خويه.
 - جاهل ته دوه ځل سلام کوه.
 - جاهل ته د علم خبرې مه کوه.
 - جنگ په وسله، ننگ په غله.
 - جنگ د جينکو کار نه دی.
 - د جنگ په ميدان کې آسونه نه تياريري.
 - حال د ويلو نه دی، ځای د بنودلو نه دی.
 - حال منصور وايه، په دار شو.
 - حرام برکت نه لري.
 - حرام خواړه وي.
 - حرام په حرامه لار ځي.
-

- حساب به کوو، وروړی تر منځ.
 - حق به حقدار ته رسېږي.
 - حق مې راکه، حق دې واخله.
 - حق نوم د خدای دی.
 - حقیقت ویل ترخه دي.
 - حلق په خپلو لارو لوند دی.
 - حکومت سره حکمت ضرور دی.
 - حیاء کوونکي حیاء کوله، بې حیاء ویل له ما ډارېږي.
 - حیاء نیم ایمان دی.
 - خاموشي د رضا علامه ده.
 - خاني بې نګه ډونګه نه کېږي.
 - خاورې یوو، خاورې به شو.
 - خبره د خولې په اندازه کوه.
 - خبره له خبرې پیدا کېږي.
 - خبره په خبرو خلاصیږي.
 - خبره دې په گل بدله شه.
 - خبره لاره ډنډوره شوه.
 - خبره زده کړه، بیا یې وکړه.
 - خبرې ډېرې، سر یې یو.
 - خبرې لږ کوه، عمل ډېر کوه.
 - خپل عمل، دلارې مل.
 - خپل نښایست، دځان بلا.
 - خدایه لوی مې کړې، لویي را مه کړې.
 - خدای تعالی هیچا نه دی لیدلی، په قدرتونو یې پیژني.
 - خدای دحق ملګری دی.
-

- خدای د صبرناکو مل دی.
 - خدای دچا زحمت بې ځایه نه بوځي.
 - خدای دې بناد کړه، که په زوی وي که په لور.
 - خدای شړلی نه سمیږي.
 - خدای په یو حال دی، خو بنده نه.
 - خر او آس چا په یو اخور نه دي تړلي.
 - خیرات ته چې ځي، غټې وریجې به خورې.
 - د الله دربار لوی دی.
 - د ایرو لاندې انگار وي.
 - د بادام په شان مې زړه سوری سوری دی.
 - د باران نه پټیدمه، د ناوې لاندې مې شپه شوه.
 - د باز عمر لنډ وي.
 - د باغوان لاس گل دی.
 - د بخیل انسان قبر تنگ وي.
 - د بدبخته سړي داختر په ورځ په خیته درد وي.
 - د بد سړي خبرې هم بدې وي.
 - د بدو په کار کې، او د مارانو په غار کې لاس مه وهه.
 - د بدې خبرې سل کاله عمر وي.
 - د بل غم تر واورې سوړ وي.
 - د بل حیاء، د ځان حیاء.
 - د بل په ایمان سړی جنت ته نه ځي.
 - د بل په لاس مار هم مه وژنه.
 - د بوسو لاندې اوبه مه تیره.
 - د بدبخته انسان غاښ په حلوا کې ماتېږي.
 - د بیړي کار د شیطان وي.
-

- د بې عقلۍ علاج نه شته.
 - د توري زخم جوړېږي، خو د خولې زخم نه جوړېږي.
 - د جومات سپرې په جومات کې لټوه.
 - د جنگ خبرې خوږې، ساعت يې تريخ دی.
 - د توري بنگرې نه يې.
 - د بد سپرې خبرې هم بدې وي.
 - د بل غم تر واورې سوړ وي.
 - د بې غيرته څاروي منډه تر اخوره وي.
 - د خر مينه لغته ده.
 - د خر څخه د شخوند هيله مه کوه.
 - د خلکو پرده وکړه، چې الله تعالى ستا پرده وکړي.
 - د خوار ملا په اذان څوک روژه نه ماتوي.
 - د خوشحالی ياران ډېر وي.
 - د خيبر په غونډې ناست دی.
 - د خوږې گوتې نه نيول کوي.
 - د خپل بام واورې د بل به بام مه اچوه.
 - د خپل کور غل نه نيول کېږي.
 - د درواغو مزل لنډ وي.
 - د دوه پيسو شادي، د لس پيسو زنځير يور.
 - د روژې هرمانبام اختر وي.
 - د زرو قدر د زرگر سره وي.
 - د زمر و غونډې گيدرانو نه دي خوړلي.
 - د زمري غار بې هډوکو نه وي.
 - د زمر و کور بې له زمر و نه وي.
 - د زړه نه زړه ته لار وي.
-

- د زرونو مالک الله تعالى دی.
 - د سبا مړي به سباته خښوو.
 - د ستنې له سوري چا بار نه دی ایستلی.
 - د سر د پاسه سر شته.
 - د سلو بللو ځای وي، دیو نا بللي ځای نه وي.
 - د سلو سل لارې وي.
 - د سلو مرغانو یوه تیره کافي ده.
 - د سوال ژوند نه مرگ ښه دی.
 - د سوال نه سوال نه کیږي.
 - د سوال په اوبو ژړنده نه گرځي.
 - د سیند مړي چا گټلي.
 - د سپي مرگ د گیدرې اختر دی.
 - د سپي په خوله دریاب نه چټلیږي.
 - د سپري لپاره یوه خبره کافي ده.
 - د سیال خواړه، یا پور دی یا پیغور.
 - د شیدو سوی، مستي پو کوي.
 - د شپې هر څوک ډارېږي، څوک حال وایي څوک یې نه وایي.
 - د شگو څخه پری نه جوړېږي.
 - د شیشې درغ نه جوړېږي.
 - د صبر میوه خوړه وي.
 - د صبر کاسه مې ډکه شوه.
 - د ظلم چراغ تر سهاره نه بلیږي.
 - د ظلم کاسه نسکوره ده.
 - د غریب سپري د خیرات په ورغ غوا ورکه وي.
 - د غل میړانه تینبته ده.
-

- د غل په غره کې هم ځای نه وي.
- د فیل په غوږ کې ویده یې.
- د کور گته، د لاهور گټه.
- د لاس تپاکې ملغلرې دي.
- د لاس پنځه گوتې سره برابرې نه دي.
- د لمدو خټو لږ اوبه کافي دي.
- د لویانو ویل، د ځوانانو کول.
- د لټ غوايي اخر څښتن قصاب وي.
- د لیندی نه وتلی غشی بیا نه راځي.
- د مشکو بوی نه پټیږي.
- د میلمه بل میلمه بد راځي.
- د نر سړي مرگ د بې غیرته سړي له لاسه وي.
- د نن ورځې زوی، د سباورځې پلار دی.
- د نوي منگي اوبه خوږې وي.
- د دنیا چې راتلله ځای ورکوه، چې تلله لار ورکوه.
- د هر فرعون په سر موسی شته.
- دهر سړي عزت د هغه په لاس کې دی.
- د هرې ماتې شاته کامیابي شته.
- د هرې شپې پسې ورځ وي.
- د هغې بلا څخه مه ویرېږه، چې شپه یې ترمنځ وي.
- د هیلې بچي ته لامبو مه بڼایه.
- د وچو سره لامده هم سوزي.
- د پولې ټک ته ناست دی.
- د ځنکدن یو ساعت دی، خو سخت ساعت دی.
- راتگ په اراده، او بیرته تگ په اجازه .

توري لکه ستوري

- راستي زوال نه لري.
- راکړه په ورکړه خلاصیږي.
- رنگ يې مه گوره، خوند يې وگوره.
- رنگ يې د ملا، عمل يې د بلا.
- روزي رسان الله تعالى دی.
- روزي په زور نه زیاتیږي.
- روزي په منډه نه ده.
- روغ صحت اختر دی.
- روغ صحت پادشاهي ده.
- زما زويه تر ما لويه.
- زما لاس، او ستا گريوان.
- زمري که په پنجره کې هم وي، زمري دی.
- زه او ته راضي، څه به وکړي خوار قاضي.
- زه خان ته گورم، خان اسمان ته گوري.
- زه دې باغ نه وينم، ته وايې انار دغه دي.
- زه دې په کلي کې نه پرېږدم، ته د ملکی دعوي کوي.
- زه وایم وړه نه شته، ته وايې پتيرې پخې کړه.
- زه په تمه، ته بيغمه.
- زه څه وایم او دمبوره مې څه وايي.
- زور يې په نهمه مياشت وځي.
- زوم يې د خسار له نغريه خوري.
- زوم باري خر دی.
- ستا خبره به گل بدله.
- ستا قدمونه، زمونږ ليمه.
- ستاسو سپي زموږ تبر نه دی راوړی؟

توري لکه ستوري

- سترگي له سترگو نه شرميږي.
 - سر يې زما، مال يې ستا.
 - سر په ويښتو نه درنيږي.
 - سر په مال ساته، عزت په دواړو.
 - سر چې ژوندی وي، خولی ډېرې دي.
 - سل روپی. په پورکه، د ژمي شپه په کور کړه.
 - سل زامن د سپي، يو د زمري.
 - سل کاله دې تيرکړل، د جمعې شپه دې ونه پيژنده.
 - سالم عقل په سالم بدن کې دی.
 - سمندر په يوه لپه نه کميږي.
 - سيالي د نيکو ښه ده، نه ددو.
 - سپی چې ليونی شي، خپل خاوند هم خوري.
 - سپی هم په خپله کوڅه کې زمري وي.
 - سپی په ښه کار بد ښکاري.
 - سپين غر بې واوړې نه وي.
 - سپين نيت، لوی دولت.
 - سړي ته گوره، سوال ترې کوه.
 - سړی هغه دی، چې کار يې د سړو وي.
 - سړی په سړيتوب، خر په خرتوب ښه ښکاري.
 - سيالي دسيال سړي په کار ده.
 - شرميږي هغه څوک، چې په شرم پوهيږي.
 - شف ، شف نه شفتالو.
 - شپني د ليوه کار نه دی.
 - شپې ورځې خو هغه وې، چې پلارمو ژوندی و.
 - شی شی نه يې، نوم دې فتح خان دی.
-

توري لکه ستوري

- صبا بيا خداى شته.
 - صبر تريخ دى، خو ميوه يې خوره ده.
 - صبر د بزرگي نښه ده.
 - صبر د سپي، زړه د زمري.
 - صدقه رد بلا ده.
 - عاجزي غيرت دى.
 - عاجزي دالله تعالى نعمت دى.
 - عاقل ته اشارت، كمعقل ته كوتك.
 - عزت و ذلت دالله تعالى له لوري دي.
 - عزت كوه، عزت به دې كيږي.
 - عقل په پيسو نه اخیستل كيږي.
 - عيان ته څه بيان.
 - عيسى په خپل دين، موسى په خپل دين.
 - غاښ چې رنځور شي، علاج يې امبور شي.
 - غر دستني په څوكه نه سور كيږي.
 - غر كه لوړ دى، په سر يې لار شته.
 - غر په غر نه ورځي، خو انسان په انسان ورځي.
 - غرور د شكست مقدمه ده.
 - فقيرانو ته لارې مه ښايه.
 - فلانى بې قومه بې قبيله دى.
 - فلانى خو په ابرو كې پټ لعل دى.
 - فلانى لکه خښته، شپږ مخه لري.
 - فن د چا ميراث نه دى.
 - قاضي زه ملامتولم، ما ځان نه ملامتوه.
 - قرض وركول يو هنر، قرض اخیستل بل هنر.
-

توري لکه ستوري

- قصابان چې ډېر شي، غوا مردار پري.
 - قناعت لويه سرمايه ده.
 - لاس يې تور سپي خټلی.
 - لاس دې خلاص توره دې تيره.
 - لاس چې مات شي، غاړې ته لويږي.
 - لار په مزل لنډ پري.
 - لامبو په ريره نه ده.
 - لمر په دوه گوتو نه پټيږي.
 - لمونځ تر قضا دمخه، خيرات تر بلا دمخه.
 - له بې عقل دوست څخه هونښيار د وښمن ښه دی.
 - له جنگه زه راغلم خبرې ته کوي.
 - له خالي لوبني لوی اواز خيژي.
 - له خوشحالی نه په جامو کې نه ځايږي.
 - له خولې نه دې د شيدو بوی ځي.
 - له خپلې بړستنې سره پښې غځوه.
 - له شنه اسمانه باران نه اوري.
 - له فيلانو سره ټانټې مه ژويه.
 - د يو لاس څخه ټک نه خيژي.
 - له څاڅکو څخه سيند جوړ پري.
 - له ښاره وځه، خو له نرخه مه وځوه.
 - ليوه ته چې نصيحت وکړې، په هغه ورځ دوه خوري.
 - ليدل تر اوريدلو فرق لري.
 - ما ته د يو لاس گوتې دي.
 - ما خو داسې ورځ له خدايه غوښته.
 - ما په اسمان غوښتي الله په ځمکه راکړې.
-

توري لکه ستوري

- مات لاس غاړې ته لوبېږي.
 - مار ته په لستونې کې ځای مه ورکوه.
 - مار خو نه يم چې خاورې به خورم.
 - مار چې هر څومره کور لارشي، غار ته سميرې.
 - مال دې لار شي، سر دې لار شي خو پت دې نه ځي.
 - ماهي چې خوله خلاصه کړي، نيول کيږي.
 - مرغان دانه ويني، لومه نه ويني.
 - مرغۍ چې له سيله بيله شي، بادبې وړي.
 - مرگ هم د ډېرو لپاره پرده ده.
 - مرگ او روزي دواړه حق دي.
 - منگۍ يو ځل ماتېږي.
 - مستې هم خرڅوې، مخ هم پټوې.
 - ملا مړ، مال يې تالا.
 - ملکان چې ډېر شي، کلی وړانيرې.
 - نا اميده د خداى له درباره محروم دى.
 - نا بلده غل غوجل ته ننوځي.
 - نا راسته سړى په وچه ځمکه بنوېږي.
 - نه دې په تلو خبريم، نه دې په راتلو.
 - ننگيالي دي، چې يادېږي.
 - نه د دين شوې، نه د سادين.
 - نه سيخ سوى، نه کباب.
 - نوى نوکر په منډه هوسۍ نيسي.
 - نيمچه ملا سړى کفر ته اوباسي.
 - نيت صفا، منزل اسان.
 - نيک عمل به دې پاچا کړي، بد عمل به دې رسوا کړي.
-

- هر تندی د سجدي لایق نه دی.
 - هر درد لره دوا شته.
 - هر سور ږیری ملاشاه گل نه دی.
 - هر شی زوال مومي، بې له خدایه.
 - هر ځلیدونکي ته ملغلره مه وایه.
 - هر څه چې له حده تیر شي، رسوا کیږي.
 - هر څوک خپل شی بناغلی بولي.
 - هر څوک په ښه ورځ دوست دی.
 - هر څوک چې اوزگار شي، یاغل شي یا بیمار شي.
 - هر چا ته خپل وطن کشمیر دی.
 - هیڅ گل بې ازغیه نه شته.
 - هیڅ څوک له خپل مرگه نه دی خبر.
 - هونبیار په تیرو پسي ډېر نه گرځي.
 - هندو ستړی خدای ناراضه.
 - هندو زور شو، مسلمان نه شو.
 - هم خرما، هم ثواب.
 - هله به خبر شي، چې تارو جبي له ورشي.
 - هغه سپی چې ډېر غايي، خوړل نه کوي.
 - هغه ساعت هغه يې مصلحت.
 - هغه دروغ مه وایه، چې سبا رینستیا کیږي.
 - هر کلال وایي، زه ښه منگی جوړوم.
 - هر ژوندی مرگ لره پیدا دی.
 - واده ته واده گي مه وایه.
 - وخت د چا انتظار نه کوي.
 - وخت د اوبو په خیر بهیږي.
-

توري لکه ستوري

- وخت لکه سره زر.
 - وخت ښه قاضي دی.
 - ورځه شپې، خبر به شپې.
 - وړانه اسانه ده، خو جوړه سخته ده.
 - وزه له ليوه نه تښتيدده، له قصاب کره ننوته.
 - وسله کومه وسله، چې په کار درغله.
 - ونه له خپل منځه ورستيري.
 - ونه په پانډو ښه ښکاري.
 - چا بللې، چې گډيدلې.
 - چاته چې شی نه ورکوي، مه يې ورنښکاره کوه.
 - چيرته چې ډب نه وي، هلته ادب نه وي.
 - چرگ د مالگې په خټلو څه پوهيږي.
 - چې اوبه وي، تيمم ته څه ضرورت.
-

مأخذونه

- بخاري شريف
 - مسلم شريف
 - ترمذي
 - ابوداؤد
 - ابن ماجه
 - مشكوة
 - د راشدو خليفگانو ويناوې
 - غوره خبرې
 - درنې درغنې
 - د پوهانو ويناوې
 - ۱۳۹۷ غوره خبرې
 - د امام ابوحنيفه رحمه الله نصيحتونه
 - د لقمان حكيم رحمه الله نصيحتونه
 - د پوهانو اندونه
 - د پوهانو بنايسته خبرې
 - او گڼ نور...
-

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**